

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ.อุบัติเหตุทางรังสีที่จังหวัดสมุทรปราการ. เอกสารการสัมมนา ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2543.
- กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ.กองขจัดกากกัมมันตรังสี. ปลูกา-วิสัยทัศน์การณิอุบัติเหตุรังสีโคบอลต์ 60 .วารสารนิวเคลียร์ปริทัศน์. ปีที่ 15 . ฉบับที่ 1 . มกราคม – มีนาคม 2543.
- กลุ่มศึกษาพลังงานทางเลือกเพื่ออนาคต. โคบอลต์60ภัยกัมมันตภาพรังสี.กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด,2544.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิภูมิปัญญา, 2539 : 42-50.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิชและคณะ. ธรรมาภิบาล การมีส่วนร่วมของประชาชนและกระบวนการทางด้านสิ่งแวดล้อม . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สายธาร , 2544 : 51-57.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร.วาทกรรมการพัฒนา.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิภาษา,2543 : 19-21,29-32,257-259.
- ดรุณี นีรัญรักษ์. การบริหารงานหนังสือพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2531: 18.
- ดลฤดี พิธิษฐการ. รูปแบบและปริมาณการใช้ข้อมูลทางสถิติประกอบการนำเสนอเนื้อหาในหนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539.
- ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ. อุบัติเหตุทางรังสีที่จังหวัดสมุทรปราการ.เอกสารการสัมมนา ณ กรุงเวียนนา วันที่ 18 มิถุนายน 2544.
- นิล วังพุทธ . รongหัวหน้าฝ่ายข่าวสิ่งแวดล้อมหนังสือพิมพ์สยามรัฐ . สัมภาษณ์ , 10 เมษายน 2545.
- ปฐม แหยมเกต . รองเลขาธิการสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ . สัมภาษณ์ , 11 เมษายน 2545.
- ปฐม แหยมเกต. บนถนนสู่การกักกัมโคบอลต์-60. ข่าวพปส. ฉบับที่ 3/43 พฤษภาคม-มิถุนายน 2543 : 2.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. เศรษฐศาสตร์สีเขียวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ . พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541 : 26-29 , 36-43.

พัชรมณี เย็นคงมัน. การสื่อสารในภาวะความเสี่ยงของผู้รับสารในเขตที่มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้า
พลังความร้อนจากขยะ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พิทยา ว่องกุล. วิกฤตีสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด ,
2541 : 215-236.

ภัทระ คำพิทักษ์. หัวหน้าฝ่ายข่าวสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขหนังสือพิมพ์มติชน . สัมภาษณ์,
11 เมษายน 2545.

เยาวดา ตฤณานนท์. ท่าทีของสื่อมวลชนต่อโครงการก่อสร้างเขื่อนพลังน้ำของการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ศึกษากรณีเขื่อนน้ำโจน เขื่อนแก่งกรุงและเขื่อนปากมูล.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

วิภา อุตมจันทร์ . จักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรม : หลากมุมมองของการสื่อสารระหว่างประเทศ .
โลกของสื่อ . กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2541.

วิลาสินี พิพิธกุล. บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการสื่อสารเรื่องความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อม
กรณีมลพิษจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ศุภย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ . สารกัมมันตรังสี ประโยชน์ อันตรายและการป้องกัน .
กรุงเทพมหานคร : ศุภย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ , 2543 : 9.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. รู้จักกับโคบอลต์ 60 ธาตุกัมมันตรังสี
จากมันสมองมนุษย์ . จดหมายข่าววท. ปีที่ 3. ฉบับที่ 3. มีนาคม 2543.

สิทธิชัย หอมศิริวรรณ . ทนายความคดีโคบอลต์ฝ่ายบริษัทกมลสุโกศล อิเลคทริก จำกัด .
สัมภาษณ์ , 22 เมษายน 2545.

สุทธิวรรณ ไสวแสงยากร . หัวหน้าฝ่ายข่าวการศึกษาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ . สัมภาษณ์ ,
9 เมษายน 2545.

สุรัชย์ ตรงงาม. ทนายความคดีโคบอลต์ 60. สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2545.

สุรพงศ์ อัมพันวงษ์. รายงานปัญหาชีวิตและสุขภาพ เรื่อง “การแก้ไขความพิการทาง
กระดูกและข้อ” เมื่อวันที่ 23 ก.ค.43.

สุรพงษ์ สุวรรณรินทร์ . หัวหน้าฝ่ายข่าวสิ่งแวดล้อมหนังสือพิมพ์ข่าวสด . สัมภาษณ์ ,
9 เมษายน 2545.

สุริชัย หวันแก้วและคณะ. สารพิษกับสังคมนิกร์ จากคลองเตยถึงกาญจนบุรี. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2536 : 71-101,165-170.

- อภิญา ตันทวีวงศ์. ฟ้ายพิษ บันทึก 9 กรณีวิกฤตยุคสังคมเสี่ยงภัย. กรุงเทพมหานคร : กลุ่มศึกษาและรณรงค์มลภาวะอุตสาหกรรม , 2544 : 185-196.
- อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2542 : 185-192,265-282.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. พลวัตของชุมชนในการจัดการทรัพยากรสถานการณ์ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543 : 300-307.
- ไอลดา อรุณวงศ์ . เจ้าหน้าที่กลุ่มศึกษาพลังงานทางเลือกเพื่ออนาคต . สัมภาษณ์ , 10 เมษายน 2545.

ภาษาอังกฤษ

- Baudrillard ,Jean. The Transparency of Evil: Essays on Extreme Phenomena. Translated by James Benedict. London:Verso , (1993a) : 5
- Clark,Nigel. Beine consoled?: Virtual nature and ecological consciousness. Future 27/7 , (Sept.1997) : 735-747.
- Cohrssen J.J. and Covello V.T. Risk analysis : A guide to principles and methods for analyzing health and environmental risks. Washington, D.C. : Council on Environmental Quality, Executive Office of the President, 1989 : 5-36.
- Cronon, William.A place for stories : nature,history and narrative. The Journal of American History 78 (March 1992) : 1347-1376.
- Deirdre D. Johnston . The Art and Science of Persuasion. Dubuque, IA : Wm.C.Brown Communications, 1994 :133-141.
- Foucault, Michel. The Archaeology of Knowledge. New York : Pantheon Books, 1972b :45.
- Hendee W.R. Public perception of radiation risks. Washington, D.C. : American Chemical Society , 1995 : 13-22.
- Micheal K. Agenda 21 : The Earth Summit's Agenda for Change. Switzerland : The Centre for Our Common Future., June 1992 .
- Phongtape Wiwatanadate . Risk perception of a community : A case study of accidental exposure to cobalt-60 radioactivity in samut prakarn. Journal of Environmental Medical 2 , 2 (July-Dec. 2000) : 361-364.

Tuen A. van Dijk. News as Discourse. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associate,
1998 :17.

Wilson A.R. Environmental Risk : Identification and Management. Chelsea : Lewis
Publishers ,1991 : 77-103.



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ก
ตารางบันทึกผลการวิจัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ตัวอย่างของตารางบันทึกผลแสดงคำที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับใช้แยกตามประเภทชุดคำ

ประเภทของชุดคำ	คำที่ใช้			
	มติชน	สยามรัฐ	ไทยรัฐ	ข่าวสด
1. คำที่ใช้เรียกตัวตนของโคบอลต์				
2. คำที่ใช้เรียกผู้ได้รับพิษจากโคบอลต์				
3. คำที่ใช้บ่งบอกถึงความร้ายแรงของโคบอลต์				
4. อื่นๆ				
.....				
.....				
.....				

3. ตัวอย่างตารางบันทึกผลแสดงค่าความถี่ของแต่ละคำที่ใช้ตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

ประเภทของชุดคำ	คำที่ใช้	ความถี่ของการใช้คำ (ครั้ง) (นับตั้งแต่ 20 ก.พ. 43 - 31 มี.ค. 43)				รวม
		มติชน	สยามรัฐ	ไทยรัฐ	ข่าวสด	
1. คำที่ใช้เรียกตัวตน ของโคบอลต์ ประกอบด้วย	1.1.....					
	1.2.....					
	1.3.....					
	1.4.....					
รวม						
2. คำที่ใช้เรียกผู้ได้ รับพิษจากโคบอลต์ ประกอบด้วย	1.1.....					
	1.2.....					
	1.3.....					
	1.4.....					
รวม						
3. คำที่ใช้บ่งบอกถึง ความร้ายแรงของ โคบอลต์ ประกอบด้วย	1.1.....					
	1.2.....					
	1.3.....					
	1.4.....					
รวม						
4. อื่น ๆ	1.1.....					
	1.2.....					
	1.3.....					
	1.4.....					
รวม						

4. ตัวอย่างของตารางบันทึกผลการใช้หลักฐานของกลุ่มต่าง ๆ


กลุ่ม.....

ประเภทของการใช้หลักฐาน	เนื้อหา
1.การยกตัวอย่าง (Examples or Illustrations)	
2.การใช้สถิติ (Statistics)	
3.การใช้พยาน (Testimony)	
4.การเปรียบเทียบ (Analogy or Comparison)	
5.รายละเอียด (Details)	
6.การพรรณนาความ (Description)	

5. ตัวอย่างแสดงตารางบันทึกผลการใช้เหตุผลเชิงตรรกะและวิตรรกะ (Logic and Fallacy)

กลุ่ม.....

เหตุผลเชิงตรรกะและวิตรรกะ	เนื้อหา
1. การแสดงเหตุผลแบบสาเหตุ-ผลลัพธ์	
2. การแสดงเหตุผลแบบอุปนัย-นิรนัย	
3. การแสดงเหตุผลแบบพาราเลล	
4. การแสดงเหตุผลแบบใช้ตัวอย่างหรือสัญลักษณ์	
5. การโต้แย้งที่ตัวบุคคล	
6. ความผิด 2 อย่างถือว่าถูก	
7. การทำพหุเป็นพิธี หรือ “ผักชีโรยหน้า”	
8. การด่วนสรุป	
9. การจำแนกผิดประเภท	
10. สาเหตุที่ยังสงสัยอยู่	
11. การเปรียบเทียบผิด (อุปมาอุปไมยผิด)	
12. การอ้างถึงผู้ทรงคุณวุฒิไม่ตรงสาขา	
13. การอ้างฝูงชน	
14. การอ้างอดีต	
15. การถือความเป็นพวกเดียวกัน	
16. เหตุผลคนละประเด็นกับข้อสรุป	
17. ความกำกวม	
18. ความผิดพลาดทางสถิติที่เกิดจากการที่หลักฐานถูกระงับไว้	
19. สถิติที่ไม่มีใครรู้	
20. สถิติที่น่าสงสัย	
21. การด่วนสรุป	
22. การใช้กลุ่มตัวอย่างเล็กเกินไป	
23. การใช้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นตัวแทนที่เหมาะสม	
24. การเปรียบเทียบที่ผิดพลาดทางสถิติ	



ภาคผนวก ข

คำฟ้องโจทก์และคำให้การจำเลยกรณีอุบัติเหตุรังสีโคบอลต์ 60

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำฟ้อง

รับรองสำเนาถูกต้อง



คดีหมายเลขดำที่ 816 / 2544

ศาล _____ แห่ง _____

วันที่ ๑๔ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

ความ _____ แห่ง _____

ระหว่าง { นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ ที่ 1 กับพวกรวม 12 คน โจทก์
 บริษัทกมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด กับพวกรวม 5 คน จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด ละเมิด เรียกค่าเสียหาย

จำนวนทุนทรัพย์ 109,264,360 บาท 94 สตางค์

ข้าพเจ้า นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ ที่ 1 กับพวกรวม 12 คน ปรากฏตามบัญชี
 รายชื่อและที่อยู่โจทก์ทั้ง 12 คนท้ายคำฟ้อง โจทก์

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ _____ อาชีพ _____

เกิดวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ อายุ _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตรอก/ซอย _____

ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____

ขอยื่นฟ้อง บริษัทกมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด กับพวกรวม 5 คน ปรากฏตามบัญชีรายชื่อ-
 และที่อยู่จำเลยทั้ง 5 ท้ายคำฟ้อง จำเลย

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ _____ อาชีพ _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____

ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ. 1 โจทก์ที่ 1 เป็นเจ้าของร้านค้ารับซื้อของเก่า ประกอบการค้าประเภทเศษเหล็กและวัสดุเหลือ

ใช้ประเภทต่างๆ อยู่ที่บ้านเลขที่ 127/3 หมู่ที่ 4 ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ และ

บ้านเลขที่ 139 หมู่ที่ 5 ตำบลลำโรง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นสถานที่รับซื้อและแย

ชิ้นส่วนแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60

โจทก์ที่ 2 เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของโจทก์ที่ 1 และเป็นทายาทโดยธรรมของนาย
 เกชา ทรงศรีพิพัฒน์ ผู้ตาย รายละเอียดปรากฏตามสำเนาสูติบัตรและสำเนาทะเบียนบ้าน เอกสารท้ายค้
 ฟ้องหมายเลข 1 และหมายเลข 2 ตามลำดับ

โจทก์ที่ 3 เป็นมารดาของโจทก์ที่ 1 และเป็นผู้ช่วยงานในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1

โจทก์ที่ 4 เป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นทายาทโดยธรรมของนายนิพนธ์ พันธุ์ขัน
 ผู้ตายซึ่งเป็นลูกจ้างทำงานอยู่ในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรั
 รองการจดทะเบียนสมรส และสำเนาทะเบียนบ้าน เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 3 และหมายเลข 4 ตาม
 ลำดับ

โจทก์ที่ 5 เป็นมารดาและเป็นทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกของนายนิพนธ์ พันธุ์ขัน ผู้ตายซึ่ง
 เป็นลูกจ้างทำงานอยู่ในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 รายละเอียดปรากฏตามสำเนาทะเบียนบ้าน เอกสาร
 ท้ายคำฟ้องหมายเลข 4

โจทก์ที่ 6 เป็นลูกจ้างทำงานอยู่ในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1

โจทก์ที่ 7 เป็นผู้รับจ้างทำงานคัดแยกวัสดุในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 ในวันที่ 13
 กุมภาพันธ์ 2543

โจทก์ที่ 8 เป็นผู้รับจ้างทำงานคัดแยกวัสดุในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 ในวันที่ 13
 กุมภาพันธ์ 2543 ร่วมกับโจทก์ที่ 7

โจทก์ที่ 9 เป็นพ่อค้าเร่ประกอบอาชีพรับซื้อของเก่า และเป็นผู้รับซื้อแท่งตะกั่วบรรจุสาร
 กัมมันตรังสีโคบอลต์-60 จากบุคคลภายนอกและนำวัสดุดังกล่าวไปจำหน่ายให้กับร้านค้าของโจทก์ที่ 1

โจทก์ที่ 10 เป็นพ่อค้าเร่ประกอบอาชีพรับซื้อของเก่า และร่วมกับโจทก์ที่ 9 ในการรับซื้อ
 แห่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 จากบุคคลภายนอก

โจทก์ที่ 11 เป็นผู้รับจ้างของโจทก์ที่ 9 และโจทก์ที่ 10 และเป็นผู้แยกประเภทวัสดุที่รับซื้อมา
 เพื่อเตรียมจำหน่ายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่า

โจทก์ที่ 12 เป็นเจ้าของร้านเสริมสวย เลขที่ 120/3 หมู่ 5 ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง
 จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งตั้งอยู่ติดกับร้านค้าของเก่าของโจทก์ที่ 1 เลขที่ 139 หมู่ 5 ตำบลสำโรง อำเภอพระ
 ประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคล ประเภทบริษัทจำกัด จดทะเบียนไว้ที่สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วน
 บริษัทกรุงเทพมหานคร กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ประกอบกิจการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าตลอดจน
 เครื่องมือเครื่องใช้ในทางการแพทย์ทุกชนิด โดยการสั่งเข้ามาและส่งออกต่างประเทศ มีจำเลยที่ 3 ลงลาย
 มือชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัท หรือ นางสาวมาริสสา สุโกศล นางสาวดารณี แคลปม์ นายกฤษดา
 แคลปม์ กรรมการสองในสามคนนี้ ลงลายมือชื่อร่วมกัน และประทับตราสำคัญของบริษัท กระทำการแทน
 บริษัทได้ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข
 เลข 5

จำเลยที่ 2 เป็นนิติบุคคล ประเภทบริษัทจำกัด จดทะเบียนไว้ที่สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วน
 บริษัทกรุงเทพมหานคร กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ประกอบกิจการทำการค้าและสั่งเข้ามาใน
 ราชอาณาจักรซึ่งเครื่องมือสำหรับใช้ในทางการแพทย์ทุกชนิด และเป็นบริษัทในเครือของจำเลยที่ 1 มีจำเลย
 ที่ 3 และจำเลยที่ 4 ลงลายมือชื่อร่วมกันและประทับตราสำคัญของบริษัทกระทำการแทนบริษัทได้ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 6

จำเลยที่ 3 เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน และเป็นกรรมการผู้จัดการของจำเลยที่

1 และจำเลยที่ 2

จำเลยที่ 4 เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำเลยที่ 2 ร่วมกับจำเลยที่ 3

จำเลยที่ 5 เป็นผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์และเอ็กซเรย์ของจำเลยที่ 1 มีหน้าที่ดำเนินการ
ในการซื้อขายและดูแลจัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60

ข้อ 2. เมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม 2538 จำเลยที่ 1 โดยจำเลยที่ 3 ในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจ
และกรรมการผู้จัดการ ได้มอบหมายให้จำเลยที่ 5 รับซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่เลิกใช้งานแล้วจำนวน
1 เครื่อง ซึ่งภายในบรรจุต้นกำเนิดรังสีโคบอลต์-60 อันเป็นวัตถุกัมมันตรังสีที่ผลิตในต่างประเทศและมีผู้นำ
เข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันเป็นของที่เกิดอันตรายได้โดยสภาพ อาจแพร่กระจาย
กัมมันตภาพรังสีเป็นอันตรายแก่ประชาชน และจัดเป็นวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.
2535 และเป็นวัตถุอันตรายและเป็นมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ.2535 มาจากโรงพยาบาลรามาริบตี รายละเอียดตามสำเนาเอกสารการจำหน่ายเครื่องโคบอลต์-60และ
ใบเสร็จรับเงิน เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 7 และหมายเลข 8 ตามลำดับ

ข้อ 3. ต่อมาจำเลยที่ 1 ได้ทำการขนย้ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่รับซื้อมาตามข้อ 2 รวมทั้ง
เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 เครื่องอื่นๆ ที่อยู่ในความครอบครองทั้งหมดประมาณ 3-4 เครื่องมาเก็บไว้ในลาน
จอดรถของจำเลยที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ 55 ตำบลคลองประเวศฝั่งใต้ (แขวงประเวศ) อำเภอพระ
โขนง (เขตประเวศ) กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ 2 โดยได้รับความยินยอมจากจำเลยที่
2 รายละเอียดตามสำเนาโฉนดที่ดิน เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 9

ข้อ 4. การขนย้ายและเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ดังกล่าว เป็นการกระทำที่มีชอบด้วย
กฎหมาย กล่าวคือ

4.1 จำเลยทั้งห้าเป็นผู้ครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 โดยมีได้มีใบอนุญาตครอบครองจากสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติตามที่กฎหมายกำหนด

4.2 จำเลยทั้งห้ามิได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ต่อสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมดูแลการเก็บรักษาวัตถุกัมมันตรังสีตามกฎหมาย

4.3 จำเลยทั้งห้าโดยประมาทเลินเล่อ ขาดความระมัดระวังตามสมควร มิได้ร่วมกันดำเนินการจัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่อยู่ในความครอบครองให้ถูกต้องและปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการและระเบียบในการจัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติกำหนด ตามที่ผู้ประกอบการวิชาชีพจำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ซึ่งเป็นวัตถุกัมมันตรังสีพึงกระทำ โดยมีข้อเท็จจริงบางประการ เช่น จำเลยทั้งห้าได้จัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ไว้ในโรงเก็บรถเก่าของจำเลยที่ 2 มีลักษณะเป็นที่โล่งไม่มีผนังกำบังมิติดชิดที่สามารถป้องกันการรั่วไหลแพร่กระจายของรังสีหรือสามารถป้องกันการสูญหายได้อย่างเพียงพอ ตลอดจนจัดเก็บไว้ในสถานที่ของจำเลยที่ 2 ที่มีลักษณะรกร้างไม่มีการประกอบกิจการใดๆ ไม่มีรั้วรอบขอบชิดที่แน่นหนาถาวรเพียงพอ ซึ่งบุคคลภายนอกสามารถเข้าไปได้โดยง่าย ขาดการจัดระบบเฝ้าดูแลสถานที่และสิ่งของให้มีความปลอดภัยจากการโจรกรรมหรือสูญหายที่เหมาะสม นอกจากนี้ จำเลยทั้งห้ามิได้จัดแสดงเครื่องหมายและข้อความแสดงบริเวณเตือนภัยอันตรายจากรังสีให้ประชาชนทราบได้อย่างปลอดภัยเพียงพอ ซึ่งรายละเอียดการกระทำโดยประมาทเลินเล่อของจำเลยทั้ง 5 ตามตัวอย่างและในประการอื่นๆ โจทก์จะได้เรียนต่อศาลในชั้นพิจารณาต่อไป

จากการจัดเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย กฎระเบียบ และโดยประมาทเลินเล่อดังกล่าว ส่งผลให้เมื่อประมาณเดือนมกราคม 2543 ได้มีบุคคลภายนอกผู้ไม่อาจคาดหมายได้ถึงภัยอันตรายของวัตถุดังกล่าว ได้นำชิ้นส่วนเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 คือ แท่งตะกั่วบรรจุสาร

กัมมันตรังสีโคบอลต์-60 และเศษโลหะอื่นๆ มาขายให้แก่โจทก์ที่ 9 และโจทก์ที่ 10 ซึ่งมีอาชีพเป็นพ่อค้าเร่
 รับซื้อของเก่า โจทก์ทั้งสองได้รับซื้อไว้โดยปกติกระทางการค้าและไม่ทราบว่าเป็นวัตถุอันตราย และแหล่ง
 กำเนิดมลพิษทางกัมมันตภาพรังสี โดยเข้าใจว่าเป็นวัสดุเหลือใช้ที่ทิ้งแล้ว จากนั้น โจทก์ทั้งสองได้นำเอาแท่ง
 ตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 กลับไปยังที่พักและพยายามแยกชิ้นส่วนร่วมกับโจทก์ที่ 11 ซึ่งเป็นผู้
 รับจ้างทำงานและพักอาศัยอยู่บ้านเดียวกัน แต่ไม่สามารถแยกชิ้นส่วนแท่งตะกั่วดังกล่าวได้สำเร็จ ซึ่งในขณะ
 นั้น โจทก์ที่ 9 โจทก์ที่ 10 และโจทก์ที่ 11 ได้สัมผัสจับต้องแท่งตะกั่วดังกล่าวซึ่งมีกัมมันตภาพรังสีรั่วไหลออก
 มา และเกิดอาการเจ็บป่วยขึ้น แต่โจทก์ทั้งสามยังไม่ทราบว่าตนเจ็บป่วยเนื่องจากการได้รับกัมมันตภาพรังสี
 ต่อมาประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2543 โจทก์ที่ 9 ได้นำวัสดุดังกล่าวไปขายให้แก่ร้านรับ
 ซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 127/3 หมู่ 4 ต.ลำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ โจทก์ที่ 1 ได้
 รับซื้อไว้โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์และไม่อาจคาดหมายได้ถึงภัยอันตรายของวัตถุดังกล่าว จากนั้นนายเกษฯ ทรง
 ศรีพิพัฒน์ ผู้ตาย ซึ่งเป็นสามีของโจทก์ที่ 1 พร้อมด้วยนายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์ ซึ่งเป็นลูกจ้างในร้านได้ช่วยกัน
 ตัดแยกแท่งตะกั่วที่ห่อหุ้มสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ออกจากกัน โดยสารโคบอลต์-60 ซึ่งเป็นต้นกำเนิด
 รังสีได้ตกอยู่ในร้านรับซื้อของเก่าเป็นเวลาประมาณ 18 วัน ทำให้กัมมันตภาพรังสีแพร่ออกมาในปริมาณสูง
 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของบุคคลที่ทำงานและพักอาศัยอยู่ในร้านรับซื้อของเก่า คือ โจทก์ที่
 1, นายเกษฯ ทรงศรีพิพัฒน์, โจทก์ที่ 3, นายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์, โจทก์ที่ 6, โจทก์ที่ 9 และโจทก์ที่ 7 และ
 โจทก์ที่ 8 ซึ่งเข้ามาทำงานในร้านรับซื้อของเก่าในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2543 รวมทั้งผู้ที่พักอาศัยอยู่ใน
 บริเวณใกล้เคียงคือ โจทก์ที่ 12 เมื่อบุคคลดังกล่าวไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลจังหวัดสมุทรปราการจึงทราบ
 ากแพทย์ผู้ตรวจรักษาเมื่อประมาณวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 ว่าอาการเจ็บป่วยเป็นผลมาจากการสัมผัส
 ารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60

ต่อมาเมื่อวันที่ 18 - 19 กุมภาพันธ์ 2543 สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติได้ดำเนินการ
 เก็บกู้และขนย้ายวัตถุกัมมันตรังสีดังกล่าวจากร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 ไปจัดเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บ
 ของสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ และต่อมาวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2543 สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อ
 สันติได้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลอุดมสุข โดยกล่าวหาว่า จำเลยที่ 1
 กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 12 และ
 มาตรา 13 คือ 1.ไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานที่จัดเก็บต้นกำเนิดรังสี 2.ไม่จัดเก็บต้นกำเนิดรังสีให้ถูกต้อง
 และปลอดภัย จัดเก็บโดยประมาทเลินเล่อ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน และ 3.เมื่อต้น
 กำเนิดรังสีสูญหาย ไม่ได้แจ้งให้สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติทราบ เพื่อดำเนินการมาตรการฉุกเฉิน
 ทางรังสี เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นต่อประชาชนทั่วไป รายละเอียดปรากฏตามรายงานบันทึกประจำวัน
 เกี่ยวกับคดีสถานีตำรวจนครบาลอุดมสุข เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 10

ข้อ.5. จากการกระทำของจำเลยทั้งห้า เป็นเหตุให้สารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ซึ่งเป็นมลพิษและ
 วัตถุอันตรายมีการแพร่กระจาย ทำให้โจทก์ที่ 1 ถึง 12 และบุคคลอื่นๆ ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ร่างกายและ
 สุขภาพอนามัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 โจทก์ที่ 1 ซึ่งเป็นเจ้าของร้านรับซื้อของเก่า ได้รับกัมมันตภาพรังสีซึ่งแผ่ออกมาตั้งแต่วันที่
 ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543 ถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 ซึ่งส่งผลให้ในเบื้องต้นโจทก์ที่ 1 มีอาการขั้นรุนแรงของ
 ผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี คือ คลื่นไส้ อาเจียนอย่างรุนแรง ผม่วรงมาก เม็ดเลือดขาวต่ำมากจนต้องเข้ารับการ
 รักษาในห้องฉุกเฉินและในห้องแยกปลอดเชื้อเนื่องจากร่างกายขาดภูมิคุ้มกันอย่างรุนแรง ต้องนอนพักรักษา
 ตัวที่โรงพยาบาลอยู่ประมาณ 1 เดือน และต้องทำการรักษาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงมีอาการเม็ด
 เลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ เริ่มมีอาการเจ็บป่วยเป็นโรคต่อที่ตาอันเป็นผลกระทบจากรังสี และมี
 อาการชาที่บริเวณลำตัว อันเป็นอาการที่มีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความเครียดและความบอบซ้ำทางจิตใจ

อย่างรุนแรงจากเหตุการณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ผลกระทบจากรังสียังทำให้โครโมโซมของโจทก์ที่ 1 เสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้อีก และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว โจทก์ที่ 1 จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะยาวประมาณ 15 ปี

โจทก์ที่ 1 ขอคิดค่าสินไหมทดแทนดังนี้

5.1.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบัน	1,047,564	บาท
5.1.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี	5,390,400	บาท
5.1.3 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในปัจจุบัน	240,000	บาท
5.1.4 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในอนาคต	3,600,000	บาท
5.1.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การทำละเมิดของ		

จำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 1 ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรง กล่าวคือ เกิดความเจ็บปวดทนทุกข์ทรมาน สุขภาพอนามัยเสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมได้รับความเสียหาย กุมิคุ้มกันอ่อนแอทำให้เจ็บป่วยง่าย มีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว ไม่สามารถมีบุตรได้อีก และต้องรักษาตัวต่อเนื่องยาวนานในอนาคต ทำให้เกิดความเครียดและไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้

ดังเดิมอีกต่อไป ทั้งยังได้รับความโศกเศร้าจากการสูญเสียสามี นอกจากนี้โจทก์ที่ 1 ยังถูกรังเกี้ยวจากบุคคลอื่นจากการเป็นผู้ได้รับกัมมันตภาพรังสีเข้าสู่ร่างกาย โจทก์ที่ 1 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นจำนวนเงิน 3,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 1 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 1 ขอคิดเพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 1 เป็นเงินทั้งสิ้น 13,277,964 บาท (สิบสามล้านสองแสนเจ็ดหมื่นเจ็ดพันเก้าร้อยหกสิบสี่บาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 1 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 11

5.2 นายเกษฯ ทรงศรีพิพัฒน์ และนายนิพนธ์ พันธพันธ์ ร่วมกันใช้แก๊สเชื่อมโลหะตัดแยก
 แท่งตะกั่วที่ห่อหุ้มสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ออกจากกัน ทำให้บุคคลทั้งสองได้รับกัมมันตภาพรังสีเข้าสู่
 ร่างกาย ต่อมาบุคคลทั้งสองได้ล้มป่วยและถึงแก่ความตายเนื่องจากไขกระดูกฝ่อจากกัมมันตภาพรังสีและมี
 การติดเชื้อในกระแสเลือด รายละเอียดตามสำเนาใบมรณบัตร เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 12 การที่นาย
 เกษฯ ทรงศรีพิพัฒน์ ถึงแก่ความตาย ทำให้โจทก์ที่ 2 ซึ่งเป็นบุตรนอกกฎหมายที่บิดารับรองแล้วของผู้ตาย
 ต้องขาดไร้การอุปการะตั้งแต่อายุยังน้อย และต้องได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจจากการสูญเสียบิดา
 โจทก์ที่ 2 ในฐานะทายาทโดยธรรม ขอคิดค่าสินไหมทดแทนดังนี้

5.2.1 ค่ารักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิต	395,572 บาท
5.2.2 ค่าขาดประโยชน์จากการทำมาหาได้ของผู้ตาย	20,000 บาท
5.2.3 ค่าปลงศพและจัดงานศพนายเกษฯ ทรงศรีพิพัฒน์	220,000 บาท
5.2.4 ค่าขาดไร้อุปการะของโจทก์ที่ 2	1,040,000 บาท
5.2.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การทำละเมิดของ	

จำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 2 ต้องสูญเสียบิดาคือนายเกษฯ ทรงศรีพิพัฒน์ ซึ่งการจัดงานพิธีศพของบิดายังถูก
 ต่อต้านจากประชาชนไม่ให้มีการเผาศพ ทำให้ไม่สามารถประกอบพิธีกรรมตามประเพณีอันดีงามที่สมควร
 ปฏิบัติให้แก่ผู้ตายได้ นอกจากนี้มารดาของโจทก์ที่ 2 ต้องกลายเป็นผู้ป่วยทางรังสี มีสุขภาพเสื่อมโทรมและ
 จิตใจซึมเศร้า ไม่สามารถดูแลเลี้ยงดูโจทก์ที่ 2 ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ดังเช่นในขณะที่มีสุขภาพสมบูรณ์ ซึ่ง
 สิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้เป็นความกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรงต่อโจทก์ที่ 2 โจทก์ที่ 2 ขอคิดค่าเสีย
 หายในส่วนนี้เป็นเงิน 3,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 2 มีมากกว่าที่ได้รับไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 2 ขอคิด
 เพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 2 เป็นเงินทั้งสิ้น 4,675,572 บาท (สี่ล้าน

หกแสนเจ็ดหมื่นห้าพันห้าร้อยเจ็ดสิบสองบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 2 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 13

5.3 โจทก์ที่ 3 ช่วยทำงานภายในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 ได้รับกัมมันตภาพรังสีที่แผ่ออกมาตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543 ถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 ซึ่งส่งผลให้ในเบื้องต้นโจทก์ที่ 3 มีอาการขั้นรุนแรงของผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี คือ คลื่นไส้ อาเจียนอย่างรุนแรง ผม่วงมาก เม็ดเลือดขาวต่ำมากจนต้องเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินและในห้องแยกปลอดเชื้อเนื่องจากร่างกายขาดภูมิคุ้มกันอย่างรุนแรง ต้องนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลอยู่ประมาณ 1 เดือน และต้องทำการรักษาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงมีอาการเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ นอกจากนี้ผลกระทบจากรังสียังทำให้โครโมโซมของโจทก์ที่ 3 เสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว โจทก์ที่ 3 จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะยาวประมาณ 15 ปี โจทก์ที่ 3 ขอคิดค่าสินไหมทดแทนดังนี้

5.3.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบัน	714,364 บาท
5.3.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี	5,340,000 บาท
5.3.3 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในปัจจุบัน	66,000 บาท
5.3.4 ค่าเสียความสามารถในการประกอบการงานในอนาคต	360,000 บาท
5.3.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การทำละเมิดของ	

จำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 3 ได้รับความเจ็บปวดทรมานทุกข์ทรมาน สุขภาพอนามัยเสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมได้รับความเสียหาย ภูมิคุ้มกันอ่อนแอทำให้เจ็บป่วยง่าย มีโอกาสมากที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวและต้องรักษาตัวต่อเนื่องยาวนานในอนาคต ทำให้เกิดความเครียดและไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ดังเดิมอีกต่อไป โจทก์ที่ 3 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 2,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 3 มีมากกว่าที่ได้รับไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 3 ขอคิด
 เพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 3 เป็นเงินทั้งสิ้น 8,480,364 บาท (แปด
 ล้านสี่แสนแปดหมื่นสามร้อยหกสิบสี่บาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 3
 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 14

5.4 นายนิพนธ์ พันธุ์พันธ์ ซึ่งได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากได้รับกัมมันตภาพรังสีจากการ
 ดำเนินการตามข้อ 5.2 รายละเอียดตามสำเนาใบมรณบัตร เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 15 ทำให้โจทก์ที่ 4
 ซึ่งเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกต้องขาดไร้อุปการะ และต้องได้รับความ
 กระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรงเนื่องจากสูญเสียบุตรชายผู้เป็นที่รัก เป็นกำลังหลักและเป็นที่พักพิงเมื่อ
 แก่ชรา ทั้งยังต้องได้รับความบอบช้ำทางจิตใจอย่างรุนแรงจากการที่ไม่สามารถประกอบพิธีศพให้แก่ลูกชาย
 ได้ตามธรรมเนียมเพราะสังคมแสดงความหวาดกลัวและรังเกียจที่จะให้ประกอบพิธีเผาศพ โจทก์ที่ 4 ขอคิด
 ค่าสินไหมทดแทนดังนี้

5.4.1 ค่ารักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิต	300,000	บาท
5.4.2 ค่าปลงศพและจัดงานศพนายนิพนธ์ พันธุ์พันธ์	100,000	บาท
5.4.3 ค่าขาดประโยชน์จากการทำมาหาได้ของผู้ตาย	7,500	บาท
5.4.4 ค่าขาดไร้อุปการะของโจทก์ที่ 4	1,104,000	บาท

5.4.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การทำละเมิดของ
 จำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 4 ต้องสูญเสียบุตรชายคือนายนิพนธ์ พันธุ์พันธ์ ซึ่งการจัดงานพิธีศพของบุตรชาย
 ยังถูกต่อต้านจากประชาชนไม่ให้มีการเผาศพ และถึงแม้ได้มีการเคลื่อนย้ายศพบุตรชายไปประกอบพิธีที่
 จังหวัดกาฬสินธุ์ซึ่งเป็นบ้านเกิดก็ยังคงถูกต่อต้านจากประชาชนในหมู่บ้านเดียวกันไม่ให้มีการเผาศพอีก ศพ
 ของนายนิพนธ์ พันธุ์พันธ์ได้ถูกรังเกียจโดยต้องนำไปฝังโดยใช้ปูนซีเมนต์โอบปิดทับทุกด้าน โดยผู้ตายมิได้

รับการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามประเพณีอันดีงามที่สมควรมีการปฏิบัติ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้เป็น
ความกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรงต่อโจทก์ที่ 4 โจทก์ที่ 4 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน
3,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 4 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 4 ขอคิด
เพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 4 เป็นเงินทั้งสิ้น 4,511,500 บาท (สี่ล้าน
ห้าแสนหนึ่งหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 4 เอกสาร
ท้ายคำฟ้องหมายเลข 16

5.5 โจทก์ที่ 5 เป็นมารดาและเป็นทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกของนายนิพนธ์ พันธุ์พันธ์ ผู้ตาย
การกระทำของจำเลยทั้งสี่ทำให้โจทก์ที่ 5 ต้องขาดไร้อุปการะเลี้ยงดู และต้องได้รับความกระทบกระเทือน
ทางจิตใจอย่างรุนแรงเนื่องจากสูญเสียบุตรชายผู้เป็นที่รัก เป็นกำลังหลักและเป็นที่พึ่งเมื่อแก่ชรา โจทก์ที่ 5
ขอคิดค่าสินไหมทดแทนดังนี้

5.5.1 ค่าขาดไร้อุปการะของโจทก์ที่ 5 552,000 บาท

5.5.2 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การทำละเมิดของ
จำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 5 ต้องสูญเสียบุตรชายคือนายนิพนธ์ พันธุ์พันธ์ ซึ่งการจัดงานพิธีศพของบุตรชาย
ยังถูกต่อต้านจากประชาชนไม่ให้มีการเผาศพ แม้ว่าจะได้มีการเคลื่อนย้ายศพบุตรชายไปประกอบพิธีที่
จังหวัดกาฬสินธุ์บ้านเกิดก็ยังคงต่อต้านจากประชาชนในหมู่บ้านเดียวกันไม่ให้มีการเผาศพอีก ศพของนาย
นิพนธ์ พันธุ์พันธ์ได้ถูกฝังและต้องนำไปฝังโดยใช้ปูนซีเมนต์โบกปิดทับทุกด้าน โดยผู้ตายมิได้รับการ
ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามประเพณีอันดีงามที่สมควรมีการปฏิบัติ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นความ
กระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรงต่อโจทก์ที่ 5 โจทก์ที่ 5 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 3,000,000
บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 5 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 5 ขอคิด
 .เพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 5 เป็นเงินทั้งสิ้น 3,552,000 บาท (สาม
 ล้านห้าแสนห้าหมื่นสองพันบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 5 เอกสารท้ายคำ
 ฟ้องหมายเลข 17

5.6 โจทก์ที่ 6 เป็นลูกจ้างทำงานบ้านและงานทั่วไปของโจทก์ที่ 1 ได้รับกัมมันตภาพรังสี
 ขณะอยู่ในร้านรับซื้อของเก่า ซึ่งมีกัมมันตภาพรังสีแผ่ออกมาตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543 ถึงวันที่ 18
 กุมภาพันธ์ 2543 ส่งผลให้ในเบื้องต้นโจทก์ที่ 6 มีอาการขั้นรุนแรงของผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี คือ คลื่นไส้
 อาเจียนอย่างรุนแรง ผม่วรงมาก เม็ดเลือดขาวต่ำมากจนต้องเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินและในห้องแยก
 ปลอดเชื้อเนื่องจากร่างกายขาดภูมิคุ้มกันอย่างรุนแรง ต้องนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลอยู่ประมาณ 1
 เดือน และต้องทำการรักษาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงมีอาการเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อน
 แอ และเกิดอาการเครียดเนื่องจากเคยเป็นบุคคลที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง แต่กลับต้องมาเจ็บป่วยและไม
 สามารถทำงานได้เหมือนก่อน นอกจากนี้ผลกระทบจากรังสียังทำให้โครโมโซมของโจทก์ที่ 6 เสียหาย ระบบ
 พันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ และมีโอกาสสูงที่จะป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว โจทก์ที่ 6 จำเป็น
 ต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะยาวประมาณ 15 ปี โจทก์ที่
 5 ขอคิดค่าสินไหมทดแทนดังนี้

5.6.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบันเป็นเงิน	709,281 บาท
5.6.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี	5,340,000 บาท
5.6.3 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในปัจจุบัน	66,000 บาท
5.6.4 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในอนาคต	1,080,000 บาท

5.6.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การกระทำละเมิด

รองจำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 6 ได้รับความเจ็บปวดทุกข์ทรมาน มีสุขภาพอนามัยเสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมได้รับความเสียหาย ภูมิคุ้มกันอ่อนแอทำให้เจ็บป่วยง่าย ต้องรักษาตัวต่อเนื่องยาวนานในอนาคต มีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว ไม่สามารถมีบุตรได้อีก ซึ่งทำให้โจทก์ที่ 6 เกิดความเครียดอย่างมาก และไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ดังเดิมอีกต่อไป โจทก์ที่ 6 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 2,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 6 มีมากกว่าที่ได้รับไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 6 ขอคิดเพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 6 เป็นเงินทั้งสิ้น 9,195,281 บาท (เก้าล้านหนึ่งแสนเก้าหมื่นห้าพันสองร้อยแปดสิบเอ็ดบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 6 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 18

5.7 โจทก์ที่ 7 ได้รับความมั่นคงภาพรังสีขณะทำงานรับจ้างคัดแยกวัสดุในร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2543 ส่งผลให้ในเบื้องต้นโจทก์ที่ 7 มีอาการที่ชัดเจนของผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี คือ คลื่นไส้ อาเจียนอย่างรุนแรง ผม่วรง เม็ดเลือดขาวต่ำมากจนต้องเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินเนื่องจากร่างกายขาดภูมิคุ้มกันอย่างรุนแรง ในเบื้องต้นแพทย์ต้องสั่งให้พักงานเป็นเวลา 3 เดือน และต้องทำการรักษาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงมีอาการเม็ดเลือดขาวต่ำ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ นอกจากนี้ผลกระทบจากรังสียังทำให้ทำให้โครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว โจทก์ที่ 7 จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะยาวประมาณ 15 ปี โจทก์ที่ 7 ขอคิดค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

5.7.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบันรวมเป็นเงิน 2,500 บาท

5.7.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี 5,340,000 บาท

5.7.3 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในปัจจุบัน 22,500 บาท

5.7.4 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในอนาคต 450,000 บาท

5.7.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การกระทำละเมิด

ของจำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 7 มีสุขภาพอนามัยเสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมได้รับความเสียหาย ภูมิคุ้มกันอ่อนแอทำให้เจ็บป่วยง่าย ต้องรักษาตัวต่อเนื่องยาวนานในอนาคต มีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว ไม่สามารถมีบุตรได้อีก ซึ่งทำให้โจทก์ที่ 7 ไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ดังเดิม อีกต่อไป โจทก์ที่ 7 ขอดิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 1,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 7 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 7 ขอดิดเพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 7 เป็นเงินทั้งสิ้น 6,815,000 บาท (หก ล้านแปดแสนหนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 7 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 19

5.8 โจทก์ที่ 8 ได้รับกัมมันตภาพรังสีขณะทำงานรับจ้างคัดแยกวัสดุในวันรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2543 ส่งผลให้ในเบื้องต้นโจทก์ที่ 8 มีอาการที่ชัดเจนของผู้ได้รับบาดเจ็บทางรังสี คือ คลื่นไส้ อาเจียนอย่างรุนแรง ผม่วรง เม็ดเลือดขาวต่ำมากจนต้องเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉิน เนื่องจากร่างกายขาดภูมิคุ้มกันอย่างรุนแรง ในเบื้องต้นแพทย์ต้องสั่งให้พักงานเป็นเวลา 3 เดือน และต้องทำการรักษาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงมีอาการเม็ดเลือดขาวไม่คงที่ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ นอกจากนี้ผลกระทบจากรังสียังทำให้ทำให้โครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ ไม่สามารถมีบุตรได้ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอ และมีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ด^{เลือด}ขาว โจทก์ที่ 8 จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะยาวประมาณ 15 ปี โจทก์ที่ 8 ขอดิดค่าสินไหมทดแทนดังนี้

พิเศษ มีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวและไม่สามารถมีบุตรได้อีก ต้องติดตามรักษาตัวต่อเนื่องใน
อนาคต โจทก์ที่ 10 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 2,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 10 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 10 ขอคิด
เพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 10 เป็นเงินทั้งสิ้น 9,258,740 บาท (เก้า
ล้านสองแสนห้าหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยสี่สิบบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 10
เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 22

5.11 โจทก์ที่ 11 ได้รับกัมมันตภาพรังสีขณะแยกชิ้นส่วนแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโค
บอลท์-60 ร่วมกับโจทก์ที่ 9 และโจทก์ที่ 10 และได้รับกัมมันตภาพรังสีเพิ่มเติม ขณะร่วมกับโจทก์ที่ 9 นำ
แท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลท์-60 ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 โดยชาวของ
โจทก์ที่ 11 สัมผัสกับแท่งตะกั่วดังกล่าวเป็นเวลานาน ทำให้โจทก์ที่ 11 มีอาการป่วยทางรังสีคือคลื่นไส้
อาเจียน ผอมร่วง ต้องเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินตลอดเชื้อเนื่องจากเม็ดเลือดขาวต่ำมาก ภูมิคุ้มกันอ่อน
แอ นอกจากนี้ยังเกิดเป็นแผลที่ขาขวาเนื่องจากผิวหนังที่สัมผัสถูกรังสีเกิดการเน่าตายและได้ลุกลามจน
แพทย์ต้องพยายามขูดเนื้อและนำเนื้อจากส่วนต่างๆของร่างกายมาปลูกถ่ายให้ใหม่อยู่หลายครั้ง โจทก์ที่ 11
ต้องทุกข์ทรมานจากบาดแผลทางรังสีอยู่เป็นเวลา 1 ปี ขณะนี้ก็ยังไม่อาจแน่ใจได้ว่าจะเกิดการเน่าลุกลามอีก
หรือไม่ ซึ่งแพทย์สรุปว่าถึงแม้ว่าจะรักษาบาดแผลได้ แต่ชาวของโจทก์ที่ 11 ก็ไม่สามารถใช้การได้อีกต่อ
ไป นอกจากนี้กัมมันตภาพรังสียังมีผลต่อสุขภาพร่างกายของโจทก์ที่ 11 คือ ทำให้โครโมโซมเสียหาย ระบบ
พันธุกรรมผิดปกติ มีบุตรไม่ได้ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอเจ็บป่วยง่าย และมีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดขาว
โจทก์ที่ 11 จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะยาว
ประมาณ 15 ปี โจทก์ที่ 11 ขอคิดค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

5.11.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบัน 2,122,745 บาท

5.11.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี	5,744,500 บาท
5.11.3 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในปัจจุบัน	72,000 บาท
5.11.4 ค่าเสียความสามารถประกอบการงานในอนาคต	2,880,000 บาท
5.11.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การทำละเมิด	

ของจำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 11 ต้องได้รับความเจ็บปวดทรมานทุกข์ทรมานกับพิษบาดแผลเนือเน่าที่ขาขวาซึ่ง
 ลุกกลมใหญ่โตจนต้องขูดเนื้อและปลูกถ่ายใหม่หลายครั้งตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ซึ่งขณะยื่นฟ้องนี้
 บาดแผลของโจทก์ที่ 11 ยังไม่อาจทราบว่าจะทุเลาลงเมื่อใด โจทก์ที่ 11 ต้องกลายเป็นคนอ่อนแอ สุข
 ภาพอนามัยเสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมได้รับความเสียหาย ไม่สามารถมีบุตรได้ ต้อง
 ติดตามรักษาตัวต่อเนื่องในอนาคต ร่างกายต้องได้รับการฟื้นฟูและการดูแลอย่างระมัดระวังเป็นพิเศษ มี
 โอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว นอกจากนี้ โจทก์ที่ 11 ยังต้องกลายเป็นคนพิการ ไม่สามารถ
 ประกอบการงานได้ และต้องสูญเสียโอกาสในการแต่งงานมีครอบครัวและมีลูกหลานสืบสกุลอีกด้วย โจทก์ที่
 11 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 3,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 11 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 11 ขอคิด
 เพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 11 เป็นเงินทั้งสิ้น 13,819,245 บาท (สิบ
 สามล้านแปดแสนหนึ่งหมื่นเก้าพันสองร้อยสี่สิบห้าบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของ
 โจทก์ที่ 11 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 23

5.12 โจทก์ที่ 12 ได้รับความมั่นคงภาพรังสีเนื่องจากมีสถานที่ประกอบการงานและพักอาศัยอยู่
 ใกล้กับร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 โจทก์ที่ 12 ได้พักอาศัยอยู่ในสถานที่ดังกล่าวตลอดระยะเวลาที่มีการ
 แพร่กระจายของกัมมันตภาพรังสี โดยขณะนั้นโจทก์ที่ 12 ได้ตั้งครุภักประมาณ 2 เดือนเศษ เมื่อเข้ารับการ
 ตรวจร่างกายโดยแพทย์ที่โรงพยาบาลราชวิถี แพทย์ได้ลงความเห็นแนะนำให้โจทก์ที่ 12 ทำแท้งบุตรใน

ครรรค์ เนื่องจากบุตรในครรรค์ได้รับอันตรายจากกัมมันตภาพรังสี โจทก์ 12 จึงได้ให้แพทย์โรงพยาบาลราชวิถี
ทำแท้งให้ ซึ่งโจทก์ที่ 12 ต้องได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรงเนื่องจากต้องสูญเสียบุตรใน
ครรรค์ซึ่งโจทก์ที่ 12 หวังจะได้เป็นที่พึ่งพิงในอนาคต นอกจากนี้ผลกระทบจากรังสียังทำให้โจทก์ที่ 12
โครโมโซมเสียหาย ซึ่งแพทย์ได้แนะนำไม่ให้โจทก์ที่ 12 ตั้งครรรค์อีกเนื่องจากระบบพันธุกรรมผิดปกติ โจทก์
ที่ 12 มีความเสี่ยงต่อการป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวในอนาคตจากผลของกัมมันตภาพรังสีและจำเป็นต้อง
ได้รับการติดตามตรวจสอบสุขภาพอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาประมาณ 15 ปี โจทก์ที่ 12 ขอคิดค่าสินไหมทด
แทน ดังนี้

5.12.1 ค่ารักษาพยาบาล	100,000 บาท
5.12.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี	5,340,000 บาท
5.12.3 ค่าเสียความสามารถประกอบกิจการงานในปัจจุบัน	100,000 บาท
5.12.4 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน โจทก์ที่ 12 มี	

บุตรสาว 1 คนแล้ว และตั้งใจจะมีบุตรชายอีกหนึ่งคนเพื่อหวังเป็นที่พึ่งพิงในยามแก่เฒ่า ซึ่งโจทก์ที่ 12 ก็ได้
ตั้งครรรค์โดยแพทย์สามารถตรวจพบว่าเป็นบุตรชายแล้ว แต่การทำละเมิดของจำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 12
ต้องทำแท้งบุตรชายในครรรค์ อีกทั้งโจทก์ที่ 12 ยังได้รับผลกระทบจากกัมมันตภาพรังสีทำให้โครโมโซมผิด
ปกติไม่สามารถมีบุตรได้อีกต่อไป และมีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว ต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่องเป็น
เวลายาวนานอย่างน้อย 15 ปี โจทก์ที่ 12 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 3,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 12 มีมากกว่าที่ได้รับไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 12 ขอคิด
เพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 12 เป็นเงินทั้งสิ้น 8,540,000 บาท (แปด
ล้านห้าแสนสี่หมื่นบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 12 เอกสารท้ายคำฟ้อง

รวมค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ทั้ง 12 คนตั้งแต่ข้อ 5.1 ถึงข้อ 5.12 คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 101,641,266 บาท (หนึ่งร้อยหนึ่งล้านหกแสนสี่หมื่นหนึ่งพันสองร้อยหกสิบหกบาทถ้วน)

ข้อ 6. จากความเสียหายของโจทก์ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น จำเลยทั้งห้าต้องร่วมกันรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ทั้ง 12 คน ในฐานะผู้กระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และในฐานะเจ้าของผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษและวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และเป็นทรัพย์ที่เกิดอันตรายได้โดยสภาพ ดังต่อไปนี้

6.1 จำเลยที่ 1 ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในฐานะเจ้าของและผู้ครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษและเป็นวัตถุอันตราย และเป็นผู้กระทำละเมิดโดยประมาทเลินเล่อในการครอบครองและเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60

6.2 จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในฐานะผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษและเป็นวัตถุอันตราย และเป็นผู้กระทำละเมิดโดยประมาทเลินเล่อในการครอบครองและเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ร่วมกับจำเลยที่ 1

6.3 จำเลยที่ 3 ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการส่วนตัวในฐานะผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 และในฐานะนายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง หรือเจ้าของกิจการที่ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดซึ่งพนักงานของจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ในการบริหารของตนได้ครอบครองเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 โดยประมาทเลินเล่อไปในทางการที่จ้าง

6.4 จำเลยที่ 4 ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการส่วนตัวในฐานะผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำเลยที่ 2 และในฐานะนายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง หรือเจ้าของกิจการที่ต้องร่วมรับผิดชอบใน

ผลแห่งละเมิดซึ่งพนักงานของจำเลยที่ 2 ในการบริหารของตนได้ครอบครองเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-60 โดยประมาทเลินเล่อไปในทางการที่จ้าง

6.5 จำเลยที่ 5 ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นการส่วนตัวในฐานะผู้จัดการฝ่ายเครื่องมือแพทย์และเอ็กซเรย์ของจำเลยที่ 1 และเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดูแลการครอบครอง เก็บรักษา และส่งมอบเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-60 ให้จำเลยที่ 2 และต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดซึ่งพนักงานของจำเลยที่ 1 ภายใต้การบริหารของตน ครอบครอง เก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-60 โดยประมาทเลินเล่อไปในทางการที่จ้าง

ดังนั้น จำเลยทั้งห้าจึงต้องร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับโจทก์ทั้ง 12 คน คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 101,641,266 บาท (หนึ่งร้อยหนึ่งล้านหกแสนสี่หมื่นหนึ่งพันสองร้อยหกสิบหกบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ของต้นเงินดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ทำละเมิดซึ่งโจทก์ทั้ง 12 คนขอคิดนับตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 จนถึงวันที่ฟ้องเป็นเงินจำนวน 7,623,094.94 บาท (เจ็ดล้านหกแสนสองหมื่นสามพันเก้าสิบบาทเก้าสิบบีสองสตางค์) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 109,264,360.94 บาท (หนึ่งร้อยเก้าล้านสองแสนหกหมื่นสี่พันสามร้อยหกสิบบาทเก้าสิบบีสองสตางค์) ซึ่งเป็นทุนทรัพย์ในคดีนี้ รายละเอียดปรากฏตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนรวมของโจทก์ทั้ง 12 คน เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 25

อนึ่ง โจทก์ทั้ง 12 คน ได้ทราบถึงเหตุแห่งความเสียหายจากการได้รับกัมมันตภาพรังสีจากแท่งกำเนิดรังสีโคบอลท์-60 ภายหลังจากวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 และทราบว่าแท่งกัมมันตรังสีดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของจำเลยทั้ง 5 ภายหลังจากวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2543 ซึ่งโจทก์แต่ละคนจะทราบเหตุดังกล่าวไม่พร้อมกัน รายละเอียดโจทก์ทั้ง 12 คนจะเรียนให้ศาลทราบในชั้นพิจารณาต่อไป

จากข้อเท็จจริงดังได้เรียนต่อศาลข้างต้น โจทก์ทั้ง 12 คน ขอเรียนต่อศาลว่า การเพิกเฉยละเลยต่อหน้าที่ในการครอบครองดูแลรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลท์-60 ตามกฎหมายอันเป็นการกระทำละเมิด

คามฟ้องของจำเลยทั้ง 5 ได้ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ซึ่งเป็นมลพิษทางรังสีครั้งร้ายแรงที่สุดครั้งหนึ่งของประเทศไทย และส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย ของโจทก์ทั้ง 12 และประชาชนในละแวกใกล้เคียงทั้งในปัจจุบันและต่อเนื่องไปในอนาคต รัฐโดยสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ และกระทรวงสาธารณสุข โจทก์ทั้ง 12 ตลอดจนประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบทางรังสีต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการป้องกันภัยและเยียวยาความเสียหายภัยจากรังสีด้วยเหตุนี้เป็นการจำนวนมาก โดยจำเลยทั้ง 5 มิได้ร่วมกันแสดงความรับผิดชอบให้ปรากฏเป็นที่แจ้งชัดต่อโจทก์ทั้ง 12 และสังคมโดยรวม โจทก์ทั้ง 12 จึงจำเป็นต้องฟ้องร้องคดีต่อศาล เพื่อให้ศาลได้พิจารณา และพิพากษาคดีนี้ให้เป็นบรรทัดฐานต่อสังคม และให้ผู้ประกอบการเกี่ยวกับสารกัมมันตรังสีซึ่งเป็นสารอันตรายร้ายแรงให้พึงระหนักถึงความรับผิดชอบดังกล่าวและใช้มาตรการป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของสังคมโดยรวม

อย่างไรก็ดีการที่โจทก์บางคนเรียกร้องให้จำเลยทั้ง 5 ร่วมกันชดเชยค่าเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยตามที่ได้เรียนต่อศาลข้างต้น เนื่องจากโจทก์ส่วนใหญ่ยังเจ็บป่วยในขณะฟ้องและต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่อง เพราะการได้รับรังสีโคบอลต์-60 จะส่งผลกระทบต่อร่างกายอนามัยของโจทก์ในระยะยาวและเป็นเรื่องที่มีลักษณะพิเศษในวงการแพทย์ไทย ค่าเสียหายดังกล่าว เป็นค่าเสียหายที่ได้คำนวณไว้เพียงขั้นต่ำในอนาคตโจทก์อาจได้รับความเสียหายมากกว่านี้ ซึ่งในปัจจุบันเป็นการพันวิสัยที่จะหยั่งรู้ว่าความเสียหายนั้นมีแท้จริงเพียงใด โจทก์จึงมีความประสงค์ขอศาลได้มีคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษานั้นอีกภายในระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี และได้โปรดพิพากษากำหนดให้จำเลยทั้ง 5 ร่วมกันวางหลักประกันค่าเสียหายให้แก่โจทก์ในอนาคตในกรณีที่มีความเสียหายเพิ่มเติมในจำนวนเงินที่ศาลจะเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมด้วย

โจทก์ทั้งหมดไม่มีทางอื่นใดที่จะบังคับจำเลยทั้งห้าได้ จึงต้องฟ้องเป็นคดีนี้เพื่อขออำนาจศาล

บังคับ

ควรมีควรแล้วแต่จะโปรด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำขอท้ายคำฟ้องแพ่ง

เพราะฉะนั้นขอศาลออกหมายเรียกตัวจำเลยมาพิจารณาพิพากษา และบังคับจำเลยตามคำขอต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 1 เป็นเงินทั้งสิ้น 14,273,811.30 บาท (สิบสี่ล้านสองแสนเจ็ดหมื่นสามพันแปดร้อยสิบเอ็ดบาทสามสิบสตางค์) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 13,277,964 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อ 2. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 2 เป็นเงินทั้งสิ้น 5,026,239.90 บาท (ห้าล้านสองหมื่นหกพันสองร้อยสามสิบเก้าบาทเก้าสิบสตางค์) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 4,675,572 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อ 3. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 3 เป็นเงินทั้งสิ้น 9,116,391.30 บาท (เก้าล้านหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นหกพันสามร้อยเก้าสิบเอ็ดบาทสามสิบสตางค์) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 8,480,364 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อ 4. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 4 เป็นเงินทั้งสิ้น 4,849,862.50 บาท (สี่ล้านแปดแสนสี่หมื่นเก้าพันแปดร้อยหกสิบสองบาทห้าสิบสตางค์) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 4,511,500 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อ 5. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 5 เป็นเงินทั้งสิ้น 3,818,400.00 บาท (สามล้านแปดแสนหนึ่งหมื่นแปดพันสี่ร้อยบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 3,552,000 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อ 6. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 6 เป็นเงินทั้งสิ้น 9,884,927.07 บาท (เก้าล้านแปดแสนแปดหมื่นสี่พันเก้าร้อยยี่สิบเจ็ดบาทเจ็ดสตางค์) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 9,195,281 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อ 7. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 7 เป็นเงินทั้งสิ้น 7,326,125.00 บาท (เจ็ดล้านสามแสนสองหมื่นหกพันหนึ่งร้อยยี่สิบห้าบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 6,815,000 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้อ 8. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 8 เป็นเงินทั้งสิ้น 7,156,812.50 บาท (เจ็ดล้านหนึ่งแสนห้าหมื่นหกพันแปดร้อยสิบสองบาทห้าสิบสตางค์) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของเงินต้นจำนวน 6,657,500 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมาด้วย

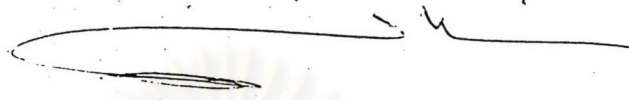
๕ ฉบับ และ รอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอฟังถือว่าทราบแล้ว



โจทก์

(พ.ล.ก.)

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายสุรัชย์ ตรงงาม ทนายความใบอนุญาตเลขที่ 2229/2533
 อยู่บ้านเลขที่ สภาทนายความ 7/89 หมู่ที่ - ถนน ราชดำเนินกลาง
 ตรอก/ซอย - ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง บวรนิเวศ
 อำเภอ/เขต พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 282-9906
 เป็นผู้เรียง/พิมพ์



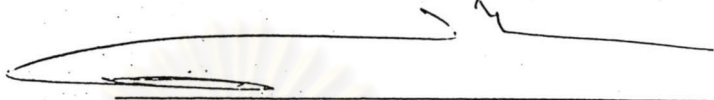
ผู้เรียง/พิมพ์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า _____
 อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____
 ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____
 อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____
 เป็นผู้เขียน/พิมพ์

ผู้เขียน/พิมพ์

ศูนย์วิทยุตำรวจ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายสุรัชย์ ตรงงาม ทนายความใบอนุญาตเลขที่ 2229/2533
 อยู่บ้านเลขที่ สภานายความ 7/89 หมู่ที่ _____ ถนน ราชดำเนินกลาง
 ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง บวรนิเวศ
 อำเภอ/เขต พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 282-9906
 เป็นผู้เรียง/พิมพ์


 _____ ผู้เรียง/พิมพ์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า _____
 อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____
 ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____
 อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____
 เป็นผู้เขียน/พิมพ์

_____ ผู้เขียน/พิมพ์

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีรายชื่อและที่อยู่ทั้งหมดทั้ง 12 ราย

1. นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพค้าขาย
อายุ 46 ปี บ้านเลขที่ 127/3 หมู่ที่ 4 ต.ลำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ
2. เด็กหญิงศศิภาณณ์ ทรงศรีพิพัฒน์ โดยนางสาวจิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ ผู้แทนโดยชอบธรรม
เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ - อายุ 4 ปี บ้านเลขที่ 127/3 หมู่ที่ 4 ต.ลำโรง อ.พระประแดง
จ.สมุทรปราการ
3. นางถวิล แซ่เจี๋ย เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพรับจ้าง
อายุ 776 ปี บ้านเลขที่ 105 หมู่ที่ 5 ต.ลำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ
4. นายเสถียร พันธพันธ์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ เกษตรกร
อายุ 47 ปี บ้านเลขที่ 111 หมู่ที่ 4 ต.มหาไชย อ.สมเด็จ จ.กาฬสินธุ์
5. นางนงค์ พันธพันธ์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ รับจ้าง
อายุ 47 ปี บ้านเลขที่ 111 หมู่ที่ 4 ต.มหาไชย อ.สมเด็จ จ.กาฬสินธุ์
6. นางสาวสุรียน้อย อยู่เจริญ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ รับจ้าง
อายุ 34 ปี บ้านเลขที่ 16 หมู่ที่ 2 ต.ลำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ
7. นางสาวจันทร์ทิพย์ เพชรรัตน์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ รับจ้าง
อายุ 35 ปี บ้านเลขที่ 44/8 หมู่ที่ 2 ต.ลำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ
8. นางสาวสมใจ แก้วประดับ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ รับจ้าง
อายุ 21 ปี บ้านเลขที่ 18/2 หมู่ที่ 2 ต.ลำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ
9. นายจิตรเสน จันทร์สาขา เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ ค้าขาย
อายุ 41 ปี บ้านเลขที่ 21 หมู่ที่ 10 ซอยชุมชนมหาตไทย 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

10. นายสนธยา สระประทุม เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ ค้าขาย

อายุ 26 ปี บ้านเลขที่ 21 หมู่ที่ 10 ซอยชมชนมหาดไทย 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

11. นายบุญถึง คีลา เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ รับจ้าง

อายุ 20 ปี บ้านเลขที่ 1792 หมู่ที่ 77 ถ.สุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

12. นางสาวพัฒนา ธรรมนิยม เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ ค้าขาย

อายุ 34 ปี บ้านเลขที่ 120/3 หมู่ที่ 5 ต.สำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.8.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบันรวมเป็นเงิน 2,500 บาท	
5.8.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี	5,340,000 บาท
5.8.3 ค่าเสียความสามารถประกอบการทำงานในปัจจุบัน	15,000 บาท
5.8.4 ค่าเสียความสามารถประกอบการทำงานในอนาคต	300,000 บาท
5.8.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การกระทำละเมิด	

ของจำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 8 มีสุขภาพอนามัยเสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมได้รับความเสียหาย ภูมิคุ้มกันอ่อนแอทำให้เจ็บป่วยง่าย ต้องรักษาตัวต่อเนื่องยาวนานในอนาคต มีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว ไม่สามารถมีบุตรได้อีก ซึ่งทำให้โจทก์ที่ 8 ไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ดังเดิม อีกต่อไป โจทก์ที่ 8 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 1,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 8 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 8 ขอคิดเพียงค่าเสียหายในเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 8 เป็นเงินทั้งสิ้น 6,657,500 บาท (หก ล้านหกแสนห้าหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 8 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 20

5.9 โจทก์ที่ 9 ได้รับกัมมันตภาพรังสีขณะรับซื้อแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 จนเริ่มมีอาการอ่อนเพลียอย่างรุนแรง คลื่นไส้ อาเจียน และเสบคันที่มือ ต่อมาเมื่อโจทก์ที่ 9 ได้นำแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าของโจทก์ที่ 1 และทำการตัดแยกชิ้นส่วนออกจากกัน ทำให้โจทก์ที่ 9 ได้รับกัมมันตภาพรังสีเพิ่มเติม จนมือทั้งสองข้างเกิดอาการไหม้พุพอง ต้องเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินปลอดภัยเนื่องจากเม็ดเลือดขาวต่ำมาก ภูมิคุ้มกันอ่อนแอ ผมร่วง นอกจากนี้ที่มือทั้งสองข้างซึ่งเป็นบาดแผลทางรังสีได้เกิดอาการเนื้อตายจนเน่าลึกลงมา โจทก์ที่ 9 ต้องทุกข์ทรมานจากบาดแผลอย่างสาหัสเป็นเวลาถึง 1 ปี แพทย์ต้องขูดเนื้อและปลูกถ่ายเนื้อใหม่อยู่หลายครั้ง สุดท้ายต้องทยอยเข้า

รับการผ่าตัดนิ้วทั้งเรื่อย ๆ และพิการในที่สุด ซึ่งถึงแม้ขณะนี้ก็ยังไม่สามารถแน่ใจได้ว่าผิวหนังส่วนที่ยังเหลือ
อยู่ที่มือจะเกิดเนื้องอกขึ้นมาอีกหรือไม่ นอกจากนี้ผลกระทบจากรังสียังทำให้โครโมโซมของโจทก์ที่ 9 เสีย
หาย ระบบพันธุกรรมผิดปกติ มีบุตรไม่ได้ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอเจ็บป่วยง่าย และมีโอกาสป่วยเป็นมะเร็ง
เม็ดขาว โจทก์ที่ 9 จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะ
ยาวประมาณ 15 ปี โจทก์ที่ 9 ขอคิดค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

5.9.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบันเป็นเงิน 1,578,100 บาท

5.9.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี 5,400,000 บาท

5.9.3 ค่าเสียความสามารถประกอบกิจการในปัจจุบัน 144,000 บาท

5.9.4 ค่าเสียความสามารถประกอบกิจการในอนาคต 2,736,000 บาท

5.9.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การกระทำละเมิด

ของจำเลยทั้งห้าทำให้โจทก์ที่ 9 ต้องได้รับความเจ็บปวดทรมานทรมานจากพิษบาดแผลที่เนื้องอกมาจนต้อง
เข้าผ่าตัดหลายครั้งตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา และยังไม่อาจวางใจได้ว่าในอนาคตแผลจะเกิดการเนื้องอก
ขึ้นมาอีกหรือไม่ อีกทั้งต้องกลายเป็นคนอ่อนแอ สุขภาพอ่อนแอ เสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ
โครโมโซมได้รับความเสียหาย ร่างกายต้องได้รับการฟื้นฟูและการดูแลอย่างระมัดระวังเป็นพิเศษ มีโอกาส
ป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวและไม่สามารถมีบุตรได้อีก ต้องติดตามรักษาตัวต่อเนื่องในอนาคต รวมทั้งต้อง
เป็นคนพิการ ไม่สามารถประกอบกิจการได้ โจทก์ที่ 9 ขอคิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน 3,000,000 บาท

ความเสียหายแท้จริงของโจทก์ที่ 9 มีมากกว่าที่ได้ระบุไว้ในคำฟ้องนี้ ซึ่งโจทก์ที่ 9 ขอคิด
เพียงค่าเสียหายเบื้องต้น รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 9 เป็นเงินทั้งสิ้น 12,858,100 บาท (สิบ
สองล้านแปดแสนห้าหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยบาทถ้วน) รายละเอียดตามบัญชีค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ที่ 9

5.10 โจรกัที่ 10 ได้รับกัมมันตภาพรังสีขณะรับซื้อแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ร่วมกับโจรกัที่ 9 และได้รับกัมมันตภาพรังสีเพิ่มเติมอีกขณะพยายามแยกชิ้นส่วนวัสดุดังกล่าวร่วมกับโจรกัที่ 9 และโจรกัที่ 11 จนเริ่มมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ผมร่วง ต้องเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินปลอดเชื้อเนื่องจากเม็ดเลือดขาวต่ำมาก ภูมิคุ้มกันอ่อนแอ นอกจากนี้ยังเกิดอาการไหม้พุพองที่มือทั้งสองข้าง ซึ่งต่อมาลุกลามเป็นแผลมีเนื้อเน่า แพทย์ต้องทำการผ่าตัดหลายครั้งเพื่อขูดเนื้อเน่าและตัดเอาเนื้อที่แขนมาปลูกถ่ายที่แผล ปัจจุบันมือขวาของโจรกัที่ 10 ยังไม่สามารถใช้การได้ตามปกติ โดยเมื่อมีการออกแรงมือจะเจ็บปวดและบวม นอกจากนี้โจรกัที่ 10 ยังเกิดอาการผิปกติในร่างกายคือ โครโมโซมเสียหาย ระบบพันธุกรรม ผิปกติ มีบุตรไม่ได้ ภูมิคุ้มกันร่างกายอ่อนแอเจ็บป่วยง่าย และมีโอกาสป่วยเป็นมะเร็งเม็ดขาว โจรกัที่ 10 จำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลต่อเนื่องจากผลกระทบของกัมมันตภาพรังสีในระยะยาวประมาณ 15 ปี

โจรกัที่ 10 ขอคิดค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

5.10.1 ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเริ่มเจ็บป่วยจนถึงปัจจุบัน	1,077,740 บาท
5.10.2 ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต 15 ปี	5,400,000 บาท
5.10.3 ค่าเสียความสามารถประกอบการทำงานในปัจจุบัน	121,000 บาท
5.10.4 ค่าเสียความสามารถในการประกอบการทำงานในอนาคต	660,000 บาท
5.10.5 ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน การกระทำ	

ละเมิดของจำเลยทั้งห้าทำให้โจรกัที่ 10 ต้องได้รับความเจ็บปวดทรมานทุกขุทธมาจากพิษบาดแผลเนื้อเน่าที่ลุกลามและต้องเข้าผ่าตัดหลายครั้ง ซึ่งเมื่อแผลหายแล้ว มือขวาของโจรกัที่ 10 ก็ไม่สามารถใช้ประกอบการทำงานได้ตามปกติ นอกจากนี้ โจรกัที่ 10 ต้องกลายเป็นคนอ่อนแอ สุขภาพอนามัยเสื่อมโทรม มีปริมาณเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมได้รับความเสียหาย ร่างกายต้องได้รับการฟื้นฟูและการดูแลอย่างระมัดระวังเป็น

บัญชีรายชื่อและที่อยู่ของจำเลยทั้ง 5

1. บริษัท กมลสุโกศล อีเล็คทริก จำกัด สัญชาติ ไทย อาชีพ ค้าขาย

ตั้งอยู่เลขที่ 665 ถนนมหาไชย แขวงสำราญราษฎร์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

2. บริษัท กมลสุโกศล จำกัด สัญชาติ ไทย อาชีพ ค้าขาย

ตั้งอยู่เลขที่ 665, 665/1 ถนนมหาไชย แขวงสำราญราษฎร์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

3. นางกมลลา สุโกศล เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ ค้าขาย อายุ 60 ปี

บ้านเลขที่ 30/4 ซอยอรรถการประสิทธิ์ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

4. นางสาวเลียบ เขียวประสิทธิ์ เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ ค้าขาย อายุ 77 ปี

บ้านเลขที่ 129 ซอยเชื้อเพลิง(อมร) แขวงช่องนนทรี เขตคั่นนายาว กรุงเทพมหานคร

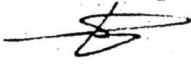
5. นายเชวง สุวรรณรัตน์ เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ ค้าขาย อายุ 57 ปี

บ้านเลขที่ 92/251 หมู่ที่ 2 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยุตำรวจอาชญากรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำร้อง ขอฟ้องคดีอย่างคนอนาถา
รับรองตำแหน่งผู้ฟ้อง




พนักยามรับฟ้อง
คดีหมายเลขคดีที่ ๑๓๐. 2544 / ๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ ศาลแพ่ง

ศาล _____ แห่ง _____
วันที่ ๑๔ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔
ความ _____ แห่ง _____

ระหว่าง { นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน โจทก์
บริษัท กมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด กับพวกรวม ๕ คน จำเลย

ข้าพเจ้า นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน โจทก์ทั้ง ๑๒
(รายละเอียดปรากฏตามบัญชีรายชื่อและที่อยู่ของโจทก์ทั้ง ๑๒ คน ท้ายคำฟ้อง)
เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ -
เกิดวันที่ - เดือน - พ.ศ. - อายุ ๔๗ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๒๗/๓
หมู่ที่ ๔ ถนน - ตรอก/ซอย - ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง สำโรง
อำเภอ/เขต พระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ โทรศัพท์ _____
ขอยื่นคำร้องมีข้อความที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้โจทก์ทั้ง ๑๒ ฟ้องให้จำเลยทั้ง ๕ รับผิดชอบในฐานทำลายผิด เรียกค่าเสียหาย เนื่อง

จากจำเลยเป็นผู้มิวิชาชีพในการซื้อ ขาย ติดตั้ง และเป็นผู้ครอบครองเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสี

โคบอลต์-๖๐ ที่ใช้ในทางการแพทย์รักษาโรคมะเร็ง อันเป็นวัตถุอันตรายและเป็นแหล่งมลพิษ

ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

พ.ศ. ๒๕๓๕ จำเลยจึงต้องทราบดีว่าในการขนย้ายและจัดเก็บเครื่องฉายรังสีที่เลิกใช้งานแล้วจะต้อง

เก็บในที่ที่มีผนังคอนกรีตมั่นคง ปลอดภัย สามารถป้องกันการแพร่กระจายของรังสีได้ ต้องมีรั้วรอบ

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว



ผู้ร้อง

ขอบเขตและมีป้ายแจ้งเตือนอันตรายว่าเป็นรังสี ห้ามเข้าใกล้ ทั้งนี้ตามที่พระราชบัญญัติพลังงาน
ปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.๒๕๐๔ กำหนด แต่จำเลยหาได้ปฏิบัติจัดเก็บให้เป็นไปตามกฎหมายไม่
กล่าวคือ จำเลยนำไปเก็บไว้ที่ลานจอดรถร้างของจำเลย ซึ่งเป็นที่โล่งเปิด ไม่มีระบบรักษาความ
ปลอดภัย ไม่มีการติดป้ายแจ้งเตือนให้ระวังอันตรายจากรังสี อันเป็นความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้มีผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์นำเครื่องฉายรังสีที่ทิ้งร้างนี้ไปขายให้โจทก์ที่ ๑ รับ
ซื้อไว้โดยเข้าใจว่าเป็นเศษเหล็กธรรมดา ทำให้โจทก์และชาวบ้านที่อยู่ใกล้เคียง ได้รับรังสีมากเกินไป
กว่าปริมาณจนเกิดอาการเจ็บป่วย ถึงขั้นเสียชีวิตและทุพพลภาพ ต้องได้รับการดูแลรักษาจาก
แพทย์ อย่างต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ทำให้โจทก์ทั้ง ๑๒ ไม่สามารถทำงานได้เช่นคนปกติ บางคนสูญเสีย
กิจการค้า สูญเสียบิดา สูญเสียบุตร ต้องกลายเป็นคนยากจน โดยโจทก์ทั้ง ๑๒ ไม่เคยได้รับการ
ชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริงจากจำเลยทั้ง ๕ โจทก์ทั้ง ๑๒ จึงไม่มีเงิน
หรือทรัพย์สินอื่นใดที่จะจำหน่ายเอามาเสียค่าธรรมเนียมศาลได้ และไม่มีญาติมิตรคนใดให้ความ
อุปการะออกเงินค่าธรรมเนียมศาลให้ ตลอดจนไม่มีเงินในการจ้างทนายความเพื่อดำเนินคดีและ
เรียกร้องค่าเสียหาย

ในการฟ้องคดีนี้ โจทก์ทั้ง ๑๒ ได้รับความช่วยเหลือในการดำเนินคดีจากสมาคม
ความโดยไม่คิดค่าดำเนินการใดๆ เนื่องจากโจทก์ทั้ง ๑๒ มีฐานะยากจนและไม่ได้รับความเป็นธรรม

คดีของโจทก์ทั้ง ๑๒ มีมูลที่จะฟ้องร้องและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะชนะคดี
จำเลยทั้ง ๕ ได้อย่างแน่นอน โจทก์ทั้ง ๑๒ จึงขอความกรุณาศาลได้โปรดได้สวนและมีคำสั่งอนุญาต
ให้โจทก์ที่ ๑, โจทก์ที่ ๒, โจทก์ที่ ๓, โจทก์ที่ ๔, โจทก์ที่ ๕, โจทก์ที่ ๖, โจทก์ที่ ๗, โจทก์ที่ ๘; โจทก์ที่
๙, โจทก์ที่ ๑๐, โจทก์ที่ ๑๑, โจทก์ที่ ๑๒ ฟ้องคดีอย่างอนาถ

ลงชื่อ *จิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ โจทก์ที่ ๑

(นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์)


ลงชื่อ *จิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ โจทก์ที่ ๒

(เด็กหญิงศศิภาณจน์ ทรงศรีพิพัฒน์ โดยนางสาว-


จิตราภรณ์ เจียรอดมทรัพย์ มารดาผู้แทนโดยชอบธรรม)

ลงชื่อ *กรวิลา แซ่เจีย โจทก์ที่ ๓

(นางกรวิลา แซ่เจีย)

ลงชื่อ  โจทก์ที่ ๔

(นายเสถียร พันธพันธ์)

ลงชื่อ  โจทก์ที่ ๕

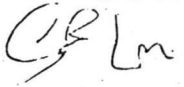
(นางนงค์ พันธพันธ์)

ลงชื่อ *สุริยน้อย อ้อยเจริญ โจทก์ที่ ๖

(นางสาวสุริยน้อย อ้อยเจริญ)

ลงชื่อ จันทร์ทิพย์ เพชรรัตน์ โจทก์ที่ ๗

(นางสาวจันทร์ทิพย์ เพชรรัตน์)

ลงชื่อ  โจทก์ที่ ๘

แทน (นางสาวสมใจ แก้วประดับ)

ลงชื่อ จิตรเสน จันทรส โจทก์ที่ ๙

(นายจิตรเสน จันทรส)

ลงชื่อ สนธิชัย กระจ่าง โจทก์ที่ ๑๐

(นายสนธิชัย กระจ่าง)

ลงชื่อ บุญถึง ศิล โจทก์ที่ ๑๑

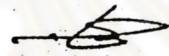
(นายบุญถึง ศิล)

ลงชื่อ พัฒนา ธรรมนิยม โจทก์ที่ ๑๒

(นางสาวพัฒนา ธรรมนิยม)

คำร้องฉบับนี้ นายชัยรัตน์ แสงอรุณ ทนายความโจทก์ เป็นผู้เรียงพิมพ์

ลงชื่อ



ผู้เรียงพิมพ์

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๐ (๔)
คำฟ้อง



สำเนาถูกต้อง

คดีหมายเลขดำที่ _____ / ๒๕ 44

ผู้ว่าฯ อภัยภักดี

ศาล _____ แขวงพระโขนง _____

วันที่ 23 _____ เดือน กุมภาพันธ์ _____ พุทธศักราช ๒๕ 44

ความ _____ แพ่ง _____

ระหว่าง { บริษัท กมลสุโกศลอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยนายพงษ์ศักดิ์ ชนเนศ ผู้รับมอบอำนาจ โจทก์

นายจิตรเสน จันทรสาขา ที่ 1 กับพวก 5 คน จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด _____ ละเมิด เรียกค่าเสียหาย

จำนวนทุนทรัพย์ _____ 240,055 บาท _____ 50 _____ สตางค์

ข้าพเจ้า _____ บริษัท กมลสุโกศลอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด โดยนายพงษ์ศักดิ์ ชนเนศ ผู้รับมอบอำนาจ

_____ โจทก์

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ ไทย อาชีพ คำขาย เกิดวันที่ _____

เดือน _____ พ.ศ. _____ อายุ _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ 665 _____ หมู่ที่ _____

ถนน มหาไชย ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง สำราญราษฎร์

อำเภอ/เขต _____ พระนคร _____ จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ _____

ชื่อยื่นฟ้อง นายจิตรเสน จันทรสาขา ที่ 1 กับพวก 5 คน รายชื่อและที่อยู่จำเลยทั้งห้าอยู่ที่คำฟ้อง

_____ จำเลย

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ _____ อาชีพ _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____

ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. โจทก์จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ใช้ชื่อว่า บริษัท กมลสุ

โกศลอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด มีนางกมลสุโกศลเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท
หมายเหตุ _____ ในช่วงสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวและชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการ

โดยลงลายมือชื่อและประทับตราของบริษัท มีวัตถุประสงค์หลักคือ ประกอบกิจการค้าเครื่อง

อิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนเครื่องมือในทางการแพทย์ทุกชนิด รายละเอียดปรากฏตามหนังสือรับรอง

เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 1

โจทก์ได้มอบอำนาจให้นายพงษ์ศักดิ์ ชนนศ เป็นผู้มีอำนาจฟ้องและดำเนินคดีกับจำเลย

ทั้งห้าแทนได้ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 2

ข้อ 2. เมื่อระหว่างต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2543 ถึงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2543 วันเวลาใดไม่

ปรากฏชัด จำเลยที่ 1,2,3,4 ได้จงใจร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายกล่าวคือจำเลยที่ 1,2,3,4

ได้บุกรุกเข้าไปในที่ดินโฉนดเลขที่ 55 ตำบลคลองประเวศฝั่งใต้ (แขวงประเวศ) อำเภอพระโขนง

(เขตประเวศ) กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทใน

เครือของโจทก์ โดยที่ดินดังกล่าวนั้นบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ได้ใช้สำหรับเป็นลานจอดรถและ

เป็นสถานที่เก็บรถเพื่อรอจำหน่ายแก่ลูกค้าทั่วไป โดยมีประตูและรั้วทำด้วยตังกะสีตีประกบกับ

ไม้จริงรอบบริเวณอาณาเขตทั้งหมดมีเนื้อที่ดินประมาณ 26 ไร่เศษ จำเลยที่ 1,2,3,4 ได้เข้าไป รื้อ

ทุบและทำลายรั้วตังกะสี ซึ่งกั้นล้อมลานจอดรถโดยมีเจตนาที่จะเข้าไปลักทรัพย์คือ อุปกรณ์ฉาย

กัมมันตรังสี (แท่งตะกั่วบรรจุสารโคบอลต์-60) ซึ่งเป็นของโจทก์ ที่ตั้งเก็บรักษาไว้อยู่ในที่ดิน

แปลงดังกล่าว โดยบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ได้ยินยอมให้โจทก์สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อ

เป็นสถานที่เก็บสินค้าของโจทก์ ได้ โดยจำเลยที่ 1,2,3,4 ได้ร่วมกันใช้อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ

ทำการจัดแยะ แกะ ทุบทำลายแท่งตะกั่วและหีบเหล็กที่ห่อหุ้มแท่งโคบอลต์-60 เพื่อที่จะลักเอา

แห่งตะกั่ว แห่งโคบอลต์-60 สายไฟที่ห่อหุ้มและอุปกรณ์ต่าง ๆ ไปขายโดยทุจริต การกระทำของ

จำเลยที่ 1,2,3,4 จึงเป็นการทำลายทรัพย์สินของโจทก์ให้ได้รับความเสียหาย อันเป็นความผิดฐาน

ทำให้เสียหายต่อโจทก์

ข้อ 3. หลังจากที่จำเลยที่ 1,2,3,4 ได้ร่วมกันลักทรัพย์ของโจทก์จนสำเร็จแล้ว ได้นำอุปกรณ์

ลายกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ที่ลักมาได้ นั้น ไปไว้ที่หมู่บ้านที่จำเลยที่ 1,2,3,4 พักอาศัยซึ่งอยู่ที่อำเภอ

บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และได้ช่วยกันใช้แท่งเหล็กทำการสกัดท่อโลหะซึ่งมีลักษณะเป็น

สแตนเลสอันเป็นวัสดุห่อหุ้มแห่งตะกั่วและแห่งโคบอลต์-60 ออก เพื่อที่จะเอาแห่งโคบอลต์-60

ออกไปขายแต่ทำไม่สำเร็จ จำเลยที่ 1,2,3,4 จึงได้นำไปขายต่อให้กับจำเลยที่ 5 ซึ่งเป็นเจ้าของร้าน

รับซื้อของเก่าประเภทเศษเหล็กและวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ โดยจำเลยที่ 5 ได้รับซื้อไว้และได้ตั้งให้

นายเกษ ทรงแกรพิพัฒน์ สามีนของจำเลยที่ 5 , นายสุจิต ใจเร็ว และนายนิพนธ์ พันธุจันทร์ ซึ่งเป็น

ลูกจ้างของจำเลยที่ 5 ให้ช่วยกันทำการแยกชิ้นส่วนแห่งตะกั่ว และแห่งโคบอลต์-60 และอุปกรณ์

ต่าง ๆ ที่อยู่ในอุปกรณ์ลายกัมมันตรังสี โดยให้ใช้แท่งเหล็กเชื่อมโลหะซึ่งเป็นไฟฟู้ดเปิดออก

นอกของแห่งตะกั่ว และแห่งโคบอลต์-60 ออก จนเป็นเหตุให้สารกัมมันตภาพรังสี ซึ่งอยู่ในแห่ง

โคบอลต์-60 นั้น แพร่กระจายออกมาอย่างมามากทำให้บุคคลที่ทำงานและพักอาศัยอยู่ในร้านรับซื้อ

ของเก่าของจำเลยที่ 5 และอยู่บริเวณใกล้เคียงได้เสียชีวิตลง และได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ

หลายคน ซึ่งรายละเอียดโจทก์จะได้อีกต่อไป

การกระทำของจำเลยที่ 5 จึงเป็นการกระทำความผิดฐานรับของโจรและทำให้เสียหาย

ต่อโจทก์และเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำความผิดละเมิดต่อโจทก์อีกด้วย กล่าวคือจำเลยที่ 5

ในฐานะของผู้รับซื้อของเก่าจะต้องใช้ความระมัดระวังอย่างเช่นผู้มีอาชีพรับซื้อของเก่าจะต้องมีตาม

วิสัยและพฤติการณ์ โดยในการที่จำเลยที่ 5 จะรับซื้ออุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 นั้น

จำเลยที่ 5 จะต้องตรวจสอบเสียก่อนว่า วัตถุดังกล่าวที่จำเลยที่ 1,2,3,4 นำมาขายให้ ซึ่งมีรูปร่าง

ลักษณะผิดแผกแตกต่างกับวัตถุสิ่งของต่างๆไปที่เคยรับซื้อนั้นเป็นวัตถุอะไร ได้มาโดยชอบหรือไม่

ได้มาอย่างไรและเป็นวัตถุที่มีอันตรายหรือไม่ ซึ่งหากจำเลยที่ 5 ได้ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบ

เสียก่อนจำเลยที่ 5 ก็จะไม่รับซื้อไว้ ทั้งนี้เนื่องจากอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 นั้น ไม่ได้

มีการซื้อขายกันอยู่โดยทั่วไปเป็นปกติ เพราะรูปทรงก็ไม่เหมือนกับเศษเหล็กหรือสิ่งของต่างๆไป

ที่ซื้อขายกันเป็นประจำ และนอกจากนี้หากจำเลยที่ 5 ใช้ความระมัดระวังก็จะเห็นได้ว่าที่ตัวเครื่อง

อุปกรณ์ฉายรังสีนั้นจะมีเครื่องหมายเตือนอันตรายที่ทางราชการกำหนดให้ติดไว้แสดงว่าเป็นบริเวณ

ที่มีกัมมันตรังสีอยู่หรือเป็นวัตถุกัมมันตรังสี โดยเครื่องหมายนั้นจะทำด้วยแผ่นป้ายโลหะมีพื้น

สีเหลือง มีวงกลมและแถบสีม่วงแดง มีลักษณะคล้ายรูปใบพัดติดไว้และมีข้อความริบขอบด้านบน

เขียนว่าเป็นวัตถุที่มีอันตรายและริบขอบล่างเขียนไว้ว่า บริเวณรังสีหรือวัตถุกัมมันตรังสีไว้อีกด้วย

ซึ่งถ้าจำเลยที่ 5 ได้ใช้ความระมัดระวังแล้วก็สามารถทราบได้ว่า วัตถุดังกล่าวนั้นเป็นวัตถุอันตราย

ไม่สมควรที่จะรับซื้อไว้ ซึ่งจำเลยที่ 5 สามารถใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้อย่าง

เพียงพอไม่ จำเลยที่ 5 กลับประมาทเดินเลี้ยวซ้ายของดังกล่าวไว้ และจากการที่จำเลยที่ 5 ได้มีคำสั่ง
 ให้สามีและลูกจ้างของจำเลยที่ 5 ทำการแยกและตัดอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสีเพื่อจะเอาแท่งโคบอลต์-
 60 ออกมาใช้แก๊สไฟฟู้ดัด จึงทำให้สารกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-60แพร่กระจายออกมามากมาย
 มากมายมีรัศมีกระจายไปทั่วบริเวณ จนเป็นเหตุทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกายของประชาชน
 ทั่วไป ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นย่อมเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลยทั้งห้าที่จะต้องร่วมกัน
 รับผิดชอบด้วย ทั้งนี้เนื่องจากอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 นั้น ไม่ใช่ทรัพย์สินเป็นของเกิด
 อันตรายโดยสภาพของตัวเอง ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้ตามธรรมชาติโดยไม่มีการไปตัด ทูม ทำลาย
 สารดังกล่าวก็จะค่อยๆเสื่อมสลายและหมดลงไปตามกาลเวลาเอง

ข้อ 4. การกระทำของจำเลยทั้งห้า เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำผิดกฎหมายต่อ
 โจทก์ตามที่กรมเรียนมาข้างต้น จึงเป็นการทำละเมิดต่อโจทก์ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายดังนี้

4.1 โจทก์ต้องเสียหายเพราะจำเลยทั้งห้าได้ร่วมกันทำลายอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสี(โคบอลต์
 -60) คิดราคาเป็นเงินจำนวน 10,000 บาท

4.2 โจทก์ต้องเสียเงินให้แก่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและญาติของผู้ที่ต้องเสียชีวิตที่ได้มาเรียกร้องให้
 โจทก์ชำระเงินให้ เช่น ค่าทำศพ ค่าจัดการงานศพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าช่วยเหลือผู้ป่วยและอื่น ๆ
 รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 230,055.50 บาท รายละเอียดปรากฏตามรายการค่าใช้จ่ายและรายชื่อผู้รับเงิน

เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 3

รวมค่าเสียหายตามข้อ 4.1, ข้อ 4.2 ที่จำเลยทั้งห้า ในฐานะผู้ร่วมกันทำละเมิดต่อโจทก์ จะต้อง

ร่วมกันรับผิดชอบเป็นเงิน 240,055.50 บาท (สองแสนสี่หมื่นห้าพันห้าบาทห้าสิบบาทห้าสตางค์) ซึ่งโจทก์

ขอถือเป็นทุนทรัพย์ในคดีนี้

ข้อ 5. โจทก์ได้ทราบถึงมูลเหตุการณ์ทำละเมิดดังกล่าว และทราบตัวบุคคลผู้กระทำความผิด

คือจำเลยทั้งห้านี้ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2543 โจทก์จึงได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

สถานีตำรวจนครบาลอุตุมสุขฯ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือแจ้งความและรายงานประจำวันเกี่ยว

กับคดี เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 4.5 ตามลำดับ

โจทก์ไม่มีทางใดจะบังคับกับจำเลยทั้งห้าได้ จึงต้องฟ้องคดีนี้เพื่อขอขามีศาลเป็นที่พึ่ง

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำขอท้ายคำฟ้องแพ่ง

เพราะฉะนั้นขอศาลออกหมายเรียกตัวจำเลยมาพิจารณาพิพากษาและบังคับจำเลยตาม

คำขอต่อไปนี้

๑. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินแก่โจทก์ เป็นเงิน 240,055.50 บาท พร้อม

ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

๒. ให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความอย่างสูงแทน โจทก์

๓.

๔.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนที่ 1,2,3,4 ได้จึงใจร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายกล่าวคือจำนวนที่ 1,2,3,4

ได้บุกกรุกเข้าไปในที่ดิน โฉนดเลขที่ 55 ตำบลคลองประเวศฝั่งใต้ (แขวงประเวศ)

อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด

โดยที่ดินดังกล่าวนั้นบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ได้ใช้สำหรับเป็นลานจอดรถและสถานที่เก็บรถเพื่อ

รถจำหน่ายแก่ลูกค้าทั่วไป โดยมีประตูและรั้วทำด้วยสังกะสีประกบกันโดยรอบบริเวณอาณาเขต

ทั้งหมดมีเนื้อที่ดินประมาณ 26 ไร่เศษ จำนวนที่ 1,2,3,4 ได้เข้าไปรื้อทุบและทำลายรั้วสังกะสี ซึ่ง

กันล้อมลานจอดรถ โดยมีเจตนาที่จะเข้าไปลักทรัพย์ คือ อุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสี (แท่งตะกั่วบรรจุ

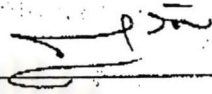
สารโคบอลต์ - 60) ซึ่งเป็นของโจทก์ ที่ตั้งเก็บรักษาไว้อยู่ในที่ดินแปลงดังกล่าว โดย บริษัท

กมลสุโกศล จำกัด ได้ยินยอมให้โจทก์สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเป็นสถานที่เก็บสินค้าของ

โจทก์ได้ โดยจำนวนที่ 1,2,3,4 ได้ร่วมกันใช้อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในการจัด แะ ทุบทำลายแท่ง

ตะกั่วและหีบเหล็กที่ห่อหุ้มแท่งโคบอลต์ - 60 เพื่อที่จะลักเอาไปจำหน่าย

ถ้าห้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายสุวัตร อภัยภักดิ์ ทนายความใบอนุญาตที่ ๖๕๒๒/๒๕๒๕
 อยู่บ้านเลขที่ ๒๖๘/๘ หมู่ที่ --- ถนน สามเสน
 ตรอก/ซอย ----- ใกล้เคียง ----- ตำบล/แขวง ถนนนครไชยศรี
 อำเภอ/เขต คูสิต จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๖๖๕-๔๕๑๑-๔
 เป็นผู้เรียงและพิมพ์

 ผู้เรียง/พิมพ์

ถ้าห้องฉบับนี้ข้าพเจ้า _____ อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____
 ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____
 จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____
 เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

_____ ผู้เขียนหรือพิมพ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าใช้จ่ายจัดงานศพและเงินช่วยเหลือผู้ปวยที่ถูกจ้งสี่โคบยลท์

ว/ต/ป	รายละเอียด	ค่าใช้จ่าย
6/3/43	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นางสาวจิตภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายนิพล พันธุ์ขัน	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นางสาวสุรียน้อย อยู่เจริญ	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายสนธยา สระปทุม	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายถวิล แซ่เจีย	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายเกษรา ทรงศรีพิพัฒน์	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายวิษณุ สงวนพงษ์	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายจิตรเสน จันทรสชา	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายสุดใจ ใจเร็ว	10,000.00
	จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ปวย นายบุญถึง ศิลา	10,000.00
	จ่ายเงินให้คุณเกรียงศักดิ์ ภัทวาคม เงินช่วยเหลือญาตินายนิพล	25,000.00
10/3/43	ค่าหีบศพ, ค่ารูปเทียน, ผ้าขาว ฯลฯ	5,800.00
	ค่าดอกไม้หน้าศพ	2,800.00
	ค่าเครื่องต้มขนมเลี้ยงแขก	342.00
	ค่าดอกไม้ถวายพระ 11-12/3/43	60.00
	ค่าจ้างคนทำความสะอาด	200.00
	ค่าจ้างคนยกศพ	500.00
	ค่าพวงหรีด	500.00
12/3/43	ค่าน้ำและขนมเลี้ยงแขก	746.50
13/3/43	ค่าอาหารเลี้ยงพระเพล	7,000.00
	ค่าบำรุงวัด	2,400.00
	ค่าน้ำดื่ม, น้ำอัดลม, น้ำแข็ง สำหรับเลี้ยงแขก 10-13/3/43	1,367.00
	ค่ารถพระวัดปากน้ำ	300.00
	ค่าดอกไม้ธูปเทียน	140.00
	ค่าธูป	500.00
	ค่าจ้างคนดูแลช่วยเหลือ	400.00
	เงินใส่ซองถวายพระ 10-13/3/43	2,500.00
15/3/43	ค่าพานะส่งศพ และญาติผู้เสียชีวิตนายนิพล พันธุ์ขัน	16,000.00
21/3/43	ค่าทำศพ นายเหลียง สุวรรณดี	2,200.00
25/3/43	ค่าพวงหรีด	700.00
	เงินใส่ซองถวายพระ 27-29/3/43	2,400.00
29/3/43	ค่าทำศพ นายเดชา ทรงศรีพิพัฒน์	27,000.00
15/6/43	ค่าเสียหายนางสาวพัฒนา ธรรมนิยม	30,000.00
	ค่ากระเช้าเยี่ยมนางสาวพัฒนา ธรรมนิยม	1,200.00
	รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	230,055.50

สำเนาถูกต้อง

สุวัตร อภัยภักดี

รายชื่อและที่อยู่ของจำเลยทั้งห้า

จำเลยที่ 1 นายจิตรเสน จันทรสาขา เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ ค้าขาย

อายุ 41 ปี บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10 ซอยชุมชนมหาดไทย 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

จำเลยที่ 2 นายสนทยา สระประทุม เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ ค้าขาย

อายุ 26 ปี บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10 ซอยชุมชนมหาดไทย 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

จำเลยที่ 3 นายวิษณุ สงวนพงษ์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ ค้าขาย

อายุ 24 ปี บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10 ซอยชุมชนมหาดไทย 2 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

จำเลยที่ 4 นายบุญถึง ศิลา เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพ ค้าขาย

อายุ 20 ปี บ้านเลขที่ 1792 หมู่ 77 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

จำเลยที่ 5 นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย

อาชีพ ค้าขาย อายุ 46 ปี บ้านเลขที่ 127/3 หมู่ 4 ตำบลสำโรง อำเภอพระประแดง

จังหวัดสมุทรปราการ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



จำให้การจำเลยทั้งห้า

คดีหมายเลขดำที่ 529 /๒๕ 44

คดีหมายเลขแดงที่ _____ /๒๕ _____

ศาล _____ แขวงพระโขนง _____
วันที่ 9 เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕ 44
ความ _____ แห่ง _____

ระหว่าง { บริษัท กมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด โดยนายพงษ์ศักดิ์ ธนเนศ ผู้รับมอบอำนาจ โจทก์
นายจิตรเสน จันทรสาขา ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน จำเลย

ข้าพเจ้า นายจิตรเสน จันทรสาขา ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน ปรากฏตามบัญชีรายชื่อและที่อยู่
จำเลยทั้งห้าคนท้ายคำให้การ _____ จำเลย

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ _____ อายุ _____ ปี ประกอบอาชีพ _____

เกิดวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ อยู่บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตรอก/ซอย _____

ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ โทรศัพท์ _____

ได้ทราบคำฟ้องตลอดแล้ว ขอให้การตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. จำเลยทั้งห้า ขอให้การปฏิเสธว่าจำเลยที่ 1, ที่ 2, ที่ 3, และที่ 4 มิได้บุกรุกหรือเข้าไปรื้อทำลาย

รั้วสังกะสีซึ่งกันล้อมลานจอดรถของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด และมีได้ร่วมกันใช้อุปกรณ์เครื่องมือจัดงะ และทุบทำลายแท่ง

ตะกั่วและหนีบเหล็กที่ห้องผู้แม่แห่งโคบอลท์ - 60 เพื่อที่จะลักเอาแท่งตะกั่ว แห่งโคบอลท์-60 สายไฟที่ห้องผู้แม่ และอุปกรณ์ต่างๆ

ของโจทก์ไปขายโดยทุจริต และจำเลยที่ 5 มิได้กระทำความผิดฐานรับของโจรหรือจงใจทำให้เสียหายต่อโจทก์และมีได้ประมาณ

เล่นเลือนการรับซื้อทรัพย์สินเป็นการละเมิดต่อโจทก์ตามคำฟ้อง โดยข้อเท็จจริงแล้วจำเลยทั้งห้าขอเรียนต่อศาลว่าโจทก์

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

จำเลย

บริษัท กมลสุโกศล จำกัด และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ทำละเมิดต่อจำเลยทั้งห้า ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

เมื่อประมาณปี 2538 โจทก์ได้รับซื้อเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่เลิกใช้งานแล้วมาจากโรงพยาบาล

รามธิบดี ในราคา 5,000 บาท รายละเอียดตามสำเนาเอกสารการจำหน่ายเครื่องโคบอลต์-60 และใบเสร็จรับเงิน เอกสารท้าย

คำให้การหมายเลข 1 และ 2 ตามลำดับ โดยเครื่องฉายรังสีดังกล่าวภายในบรรจุต้นกำเนิดรังสีโคบอลต์อันเป็นวัตถุกัมมันตรังสี

ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันเป็นของที่เกิดอันตรายได้โดยสภาพและอาจแพร่กระจายกัมมันตรังสีเป็นอันตรายแก่ประชาชนและจัดเป็นวัตถุ

อันตรายและแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 และพระราช-

บัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535

โจทก์มีหน้าที่ต้องเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ให้ถูกต้องและปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการ

และระเบียบในการจัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และสิ่งแวดล้อมกำหนด แต่ปรากฏว่าโจทก์และบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ได้ร่วมกันขนย้ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ดังกล่าว

พร้อมกับเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 เครื่องอื่นประมาณ 3 - 4 เครื่อง มาเก็บไว้ในลานจอดรถของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด

โดยมิได้มีใบอนุญาตการครอบครอง และมีได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ต่อสำนักงานพลังงาน

ปรมาณูเพื่อสันติ ตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้โจทก์และบริษัท กมลสุโกศล จำกัด โดยประมาทเลินเล่อ ขาดความระมัด-

ระวังตามสมควร มิได้ร่วมกันดำเนินการจัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่อยู่ในความครอบครองให้ถูกต้องและปลอดภัยตาม

หลักเกณฑ์ทางวิชาการและระเบียบในการจัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ที่สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติกำหนดตาม

ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพจำหน่ายเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 ซึ่งเป็นวัตถุกัมมันตรังสีพึงกระทำ โดยมีข้อเท็จจริงบางประการ เช่น

บริเวณที่ดินทั้งหมดซึ่งเป็นลานจอดรถของบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ที่ใช้จัดเก็บเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 มีลักษณะรกร้าง

ไม่มีการประกอบกิจการ ไม่มีรั้วรอบขอบชิดที่แน่นอนถาวร บุคคลภายนอกสามารถเข้าไปได้ง่าย ไม่มียามเฝ้าดูแลสถานที่

และสิ่งของให้มีความปลอดภัยจากการโจรกรรมหรือสูญหาย ซึ่งโจทก์และบริษัท กมลสุโกศล จำกัด ได้ร่วมกันจัดวางเครื่อง

ฉายรังสีโคบอลต์-60 ทั้งไว้ในโรงรถเก่ามีลักษณะเป็นที่โล่งไม่มีผนังกำแพงมิดชิดที่สามารถป้องกันการรั่วไหลของรังสีหรือ

สามารถป้องกันการสูญหายได้เพียงพอ ตลอดจนมิได้จัดแสดงเครื่องหมายและข้อความแสดงบริเวณเตือนภัยอันตรายจากรังสี

ให้ประชาชนทราบได้อย่างปลอดภัยเพียงพออีกเช่นเดียวกัน ซึ่งรายละเอียดพฤติการณ์การกระทำโดยประมาทเลินเล่อของโจทก์

และบริษัท กมลสุโกศล จำกัด และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง จำเลยทั้งห้าจะได้เรียนต่อศาลในชั้นพิจารณาต่อไป

จากการจัดเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายและโดยประมาทเลินเล่อดังกล่าว

ทำให้มีบุคคลภายนอกซึ่งไม่อาจคาดหมายได้ถึงภัยอันตรายในทรัพย์สินของโจทก์ได้นำชิ้นส่วนเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 คือแท่ง

ตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 และเศษโลหะอื่นๆ มาขายให้แก่จำเลยที่ 1 และที่ 2 ซึ่งมีอาชีพเป็นพ่อค้าเร่รับซื้อของเก่า

จากบุคคลทั่วไปรวมทั้งบริเวณที่เก็บรักษาทรัพย์สินของโจทก์ จำเลยที่ 1 และที่ 2 ได้ร่วมกันรับซื้อไว้โดยปกติธุระทางการค้า โดย

เข้าใจว่าเป็นวัสดุเหลือใช้ที่ทิ้งแล้วและไม่ทราบว่าเป็นวัตถุอันตราย เนื่องจากวัสดุดังกล่าวไม่มีแผ่นป้ายหรือเครื่องหมายเตือน

อันตรายใดๆ ติดอยู่ หลังจากนั้นจำเลยที่ 1 และที่ 2 จึงนำแท่งตะกั่วบรรจุสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 กลับไปยังที่พักและ

พยายามแยกชิ้นส่วนขายตามลักษณะวัสดุ ซึ่งเป็นปกติธุระในการประกอบอาชีพร่วมกับจำเลยที่ 3 และที่ 4 ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง

ทำงานและพักอาศัยอยู่บ้านเดียวกัน แต่ไม่สามารถแยกชิ้นส่วนได้สำเร็จ ซึ่งทำให้จำเลยที่ 1, 2, 3 และที่ 4 ได้รับกัมมันตภาพ

รังสีของสารโคบอลต์-60 ที่รั่วไหลออกมา

ต่อมาจำเลยที่ 1 จึงได้นำวัสดุดังกล่าวไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่าของจำเลยที่ 5 ซึ่งจำเลยที่ 5 ได้รับซื้อ

จากจำเลยที่ 1 ซึ่งประกอบอาชีพเป็นพ่อค้ารับซื้อขายของเก่าโดยสุจริต และรู้เท่าไม่ถึงการณ์โดยไม่อาจคาดหมายได้ถึงภัย

อันตรายในทรัพย์สินดังกล่าวทั้งๆ ที่ได้ตรวจสอบอย่างรอบคอบแล้วเนื่องจากไม่มีแผ่นป้ายหรือเครื่องหมายเตือนอันตรายใดๆ ติดอยู่

หลังจากนั้นนายเกษฯ ทรงศรีพิพัฒน์ ซึ่งเป็นสามีของจำเลยที่ 5 และนายนิพนธ์ พันธุ์จันทร์ ได้ช่วยกันตัดแยกแท่งตะกั่วที่ห่อหุ้ม

สารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ออกจากกัน ซึ่งเป็นการแยกชิ้นส่วนเพื่อเตรียมขายตามลักษณะวัสดุ ซึ่งเป็นปกติธุระในการประกอบ

อาชีพ เป็นเหตุให้กัมมันตภาพรังสีของสารโคบอลต์-60 แพร่ออกมาในปริมาณสูงส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของ

จำเลยที่ 5 และบุคคลที่ทำงานและอาศัยอยู่ในบริเวณสำหรับชื่อของเก่าของจำเลยที่ 5 ตลอดจนผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณ

ใกล้เคียงจนกระทั่งเมื่อวันที่ 10 - 19 กุมภาพันธ์ 2543 สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติได้ดำเนินการเก็บดูแลขนย้ายวัตถุ

กัมมันตรังสีของโจทก์ดังกล่าวไปจัดเก็บไว้ในสถานที่ของสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ และได้ดำเนินการร้องทุกข์ต่อ

พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลอุดมสุข กล่าวหาโจทก์ว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ

พ.ศ.2504 คือไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงสถานที่จัดเก็บต้นกำเนิดรังสี ไม่จัดเก็บต้นกำเนิดรังสีให้ถูกต้องและปลอดภัย จัดเก็บโดย

ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน และเมื่อต้นกำเนิดรังสีสูญหายไม่แจ้งให้สำนักงานพลังงาน

ปรมาณูเพื่อสันติทราบรายละเอียดปรากฏตามรายงานบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี เอกสารท้ายคำให้การหมายเลข 3

การแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ของโจทก์ซึ่งเป็นมลพิษและวัตถุอันตรายดังกล่าวเป็น

เหตุให้จำเลยทั้งห้าและบุคคลที่ทำงานและอาศัยอยู่ในบริเวณร้านรับซื้อของเก่าของจำเลยที่ 5 ได้รับความเจ็บทางรังสีอย่างรุนแรง

ถึงขั้นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย และสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะจำเลยที่ 1, ที่ 3 ต้องตัดนิ้วทั้งจนพิการ จำเลยที่ 2 และ ที่ 4

มีอาการไหม้พุพองที่มือและขามีเนื้อเน่าต้องมีการปลูกถ่ายเนื้อใหม่ จำเลยทั้งห้ามีอาการเม็ดเลือดขาวต่ำ โครโมโซมเสียหาย

ต้องรับการรักษาพยาบาลจนถึงปัจจุบัน ซึ่งการแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ของโจทก์ดังกล่าวเป็นผลโดยตรง

จากการจัดเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และโดยประมาทเลินเล่อของโจทก์ บริษัท กมลสุโกศล

จำกัด และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเจ้าของและผู้ครอบครองทรัพย์สินเป็นมลพิษและวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ดังนั้นโจทก์

และพวกซึ่งร่วมกันครอบครองเก็บรักษาเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-60 จึงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย

อนามัย ของจำเลยทั้งห้า และประชาชนที่ได้รับผลกระทบทางรังสีซึ่งก่อนโจทก์จะฟ้องคดีนี้ จำเลยทั้งห้าและผู้ได้รับความเจ็บ

ทางรังสีบางส่วนโดยได้รับความช่วยเหลือจากสถานพยาบาลความได้ยื่นฟ้องโจทก์และพวกให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายรวมจำนวน

109,264,360.94 บาท ฐานละเมิดและเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินซึ่งเป็นมลพิษและวัตถุอันตรายที่มีการรั่วไหลหรือแพร่กระจายเป็น

เหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและร่างกาย คดีแพ่งหมายเลขดำที่ 816/2544 ระหว่างนางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ที่ 1 กับพวก

รวม 12 คน โจทก์ บริษัท กมลสุโกศล อิเล็กทริก จำกัด กับพวกรวม 5 คน จำเลย ศาลแพ่ง คดีอยู่ระหว่างไต่สวนคำร้องขอฟ้อง

คดีอย่างคนอนาถา ซึ่งรายละเอียดจำเลยทั้งห้าจะได้เรียนต่อศาลในชั้นพิจารณา

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จำเลยทั้งห้าจึงเป็นเพียงพ้อคำผู้รับซื้อแห่งত্তะกัวบรรจุสารโคบอลท์-60

โดยสุจริตและนำมาแยกชิ้นส่วนวัสดุตามปกติทางการค้าโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และไม่ทราบถึงภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ และ

เป็นผู้เสียหายจากการกระทำของโจทก์กับพวก ดังนั้นจำเลยทั้งห้าจึงมิใช่ผู้กระทำละเมิดต่อโจทก์และไม่มีหน้าที่ต้องชดใช้ค่า

เสียหายใดๆ ให้แก่โจทก์ตามฟ้อง

ข้อ 2. อย่างไรก็ดี จำเลยทั้งห้า ขอให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ที่ให้จำเลยทั้งห้าชดใช้ราคาอุปกรณ์ฉาย

กัมมันตรังสี (โคบอลท์-60) จำนวน 10,000 บาท ว่าทรัพย์สินดังกล่าวโจทก์ซื้อมาจากโรงพยาบาลรามธิบดีเพียง 5,000 บาท

เป็นทรัพย์สินที่โจทก์วางทิ้งไว้ไม่ใช่ประโยชน์แล้ว และปัจจุบันทางสำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ได้นำไปเก็บรักษาไว้เพื่อ

ความปลอดภัยของประชาชน ทรัพย์สินของโจทก์มิได้เสียหายทั้งหมด และที่จำเลยทั้งห้าทำการแยกชิ้นส่วนทรัพย์สินของโจทก์

บางส่วนเป็นการกระทำปกติธุระทางการค้าต่อทรัพย์สินที่ซื้อมาโดยสุจริต จำเลยทั้งห้าจึงไม่ต้องชดใช้ราคาอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสี

ให้กับโจทก์ตามฟ้อง

นอกจากนี้จำเลยทั้งห้าขอให้การปฏิเสธที่โจทก์ฟ้องให้จำเลยทั้งห้าชดใช้ค่าเสียหายที่โจทก์เสียเงินค่า

ทำศพ ค่าจัดการงานศพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าช่วยเหลือผู้ป่วยและอื่นๆ เป็นเงิน 230,055.50 บาท ว่าโจทก์จ่ายเงินค่าใช้จ่าย

ดังกล่าวเพื่อช่วยเหลือค่าทำศพและช่วยเหลือจำเลยทั้งห้าและผู้ป่วยอื่นๆ ที่ถูกสารรังสีโคบอลท์-60 ตามเอกสารท้ายฟ้องโจทก์

หมายเลข 3 โดยมีได้ยอมรับว่าเป็นผู้กระทำความผิดจึงเป็นการจ่ายเงินให้ตามศีลธรรมจรรยา ไม่ถือว่าเป็นการชดเชย

ทดแทน หรือจ่ายค่าปลงศพให้กับจำเลยทั้งห้า และผู้เสียหายคนอื่นๆ โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกเงินดังกล่าวคืนจากจำเลยทั้งห้า นอก

จากนี้ โจทก์มิได้มีฐานะเป็นผู้รับช่วงสิทธิตามกฎหมายใดๆ จึงไม่มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันชำระเงินช่วยเหลือที่

โจทก์จ่ายให้ผู้เสียหายคนอื่นๆ ตลอดจนจำเลยทั้งห้ามิได้ร่วมกระทำละเมิดต่อโจทก์ ดังนั้นจำเลยทั้งห้าจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้

ค่าเสียหาย 230,055.50 บาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ตามฟ้อง

ข้อ 3. จำเลยทั้งห้าขอให้การต่อสู้คดีเป็นข้อกฎหมายว่าฟ้องของโจทก์ขาดอายุความแล้ว เนื่องจากโจทก์

ทราบเหตุละเมิดในคดีนี้และทราบถึงตัวจำเลยทั้งห้าที่โจทก์กล่าวหาว่ากระทำละเมิดต่อโจทก์ตามฟ้องตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์

2543 หรือก่อนหน้านั้นเนื่องจากหนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวและให้รายละเอียดดังกล่าวไว้ตั้งแต่ประมาณวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อยมา โดยโจทก์เองก็ระบุข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ในหนังสือแจ้งความของโจทก์ เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข 4 ดังนั้นการที่โจทก์

ยื่นฟ้องว่าจำเลยทั้งห้ากระทำละเมิดต่อโจทก์เป็นคดีนี้ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2544 จึงเป็นการฟ้องคดีละเมิดที่เกินกว่า 1 ปี

นับแต่โจทก์ทราบเหตุละเมิดและทราบถึงตัวจำเลยทั้งห้าที่โจทก์กล่าวหาว่ากระทำละเมิดต่อโจทก์ตามฟ้อง คำฟ้องคดีนี้ของ

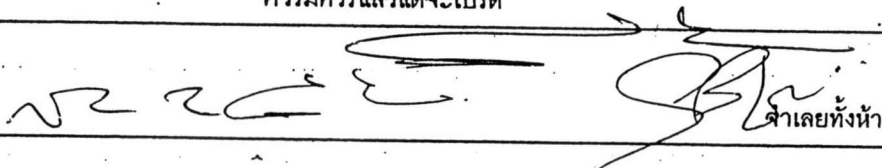
โจทก์จึงขาดอายุความแล้ว โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งห้า

ด้วยเหตุผลดังได้เรียนต่อศาลข้างต้น ขอศาลได้โปรดพิจารณายกฟ้องโจทก์ และให้โจทก์เสียค่าฤชา

ธรรมเนียมและค่าทนายความแทนจำเลยทั้งห้าด้วย

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ

 จำเลยทั้งห้า

คำให้การฉบับนี้ ข้าพเจ้า นายสุรชัย ตรงงาม ทนายความจำเลยที่ เป็นผู้เรียงและพิมพ์

ลงชื่อ



ผู้เรียงและพิมพ์

รายชื่อและที่อยู่ของจำเลยทั้งห้า

จำเลยที่ 1 นายจิตรเสน จันทรสาขา เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพค้าขาย						
อายุ 41 ปี	บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10	ชอยชุมชนมหาดไทย 2	แขวงดอกไม้	เขตประเวศ	กรุงเทพมหานคร	
จำเลยที่ 2 นายสนธยา สระประทุม เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพค้าขาย						
อายุ 26 ปี	บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10	ชอยชุมชนมหาดไทย 2	แขวงดอกไม้	เขตประเวศ	กรุงเทพมหานคร	
จำเลยที่ 3 นายวิษณุ สงวนพงษ์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพค้าขาย						
อายุ 24 ปี	บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10	ชอยชุมชนมหาดไทย 2	แขวงดอกไม้	เขตประเวศ	กรุงเทพมหานคร	
จำเลยที่ 4 นายบุญถึง สีลา เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพค้าขาย						
อายุ 20 ปี	บ้านเลขที่ 1792 หมู่ 77	ถนนสุขุมวิท	แขวงบางจาก	เขตพระโขนง	กรุงเทพมหานคร	
จำเลยที่ 5 นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพค้าขาย						
อายุ 46 ปี	บ้านเลขที่ 127/3 หมู่ 4	ตำบลสำโรง	อำเภอพระประแดง	จังหวัดสมุทรปราการ		

ศูนย์วิทยุตำรวจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๓)

คำร้อง กัดค้ำ

ของจำเลยที่ 1,2,3,4



คดีหมายเลขดำที่ 816 /๒๕ 44

คดีหมายเลขแดงที่ /๒๕

สำเนาถูกต้อง

ศาลแพ่ง

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕ 44

ผู้ตรา อภัยศักดิ์ สิทธิชัย หอมศิริวรรณ ความแพ่ง

ระหว่าง { นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ ที่ 1 กับพวกรวม 12 คน โจทก์
บริษัท กมลสุโกศล จำกัด ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน จำเลย

ข้าพเจ้า (ดังมีรายชื่อและที่อยู่ท้ายคำคัดค้านนี้) จำเลยที่ 1,2,3,4

เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ เกิดวันที่ ...

เดือน พ.ศ. อายุ ... ปี อยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย

ใกล้เคียง ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด โทรศัพท์

ขอยื่นคำร้องมีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. จำเลยทั้งสี่ขอทำคำคัดค้านการขอดำเนินคดีอย่างคนอนาถของโจทก์ทั้งสอง

รวมมาในฉบับเดียวกัน ดังจะได้ประทานกราบเรียนต่อศาลต่อไปในข้อที่ 2

ข้อ 2. จำเลยทั้งสี่ขอคัดค้านว่า โจทก์ทั้งสองไม่ได้เป็นคนยากจนจริง และยังสามารถ

ที่จะหาเงินมาชำระค่าฤชาธรรมเนียมศาลในศาลชั้นต้นได้ด้วย กล่าวคือ

2.1 โจทก์ที่ 1 เป็นผู้มีฐานะดี มีทรัพย์สินที่เป็นทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์

หมายเหตุ ข้าพเจ้ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

จำเลยที่ 1, ที่ 3

ผู้ร้อง

จำเลยที่ 2, ที่ 4

จำนวนมาก โดยมีเงินฝากอยู่ในบัญชีธนาคารหลายบัญชีและหลายแห่ง และมีที่ดินอยู่หลายแปลง

ซึ่งจำเลยทั้งสองจะได้เสนอศาลในชั้นพิจารณาต่อไป นอกจากนี้โจทก์ที่ 1 ก็ยังทำธุรกิจโดยได้เปิด

ร้านค้ารับซื้อของเก่า โดยเป็นเจ้าของกิจการเอง และปัจจุบันนี้ก็ยังเปิดทำธุรกิจอยู่ ดังนั้น โจทก์ที่ 1

จึงไม่ใช่เป็นคนยากจนและยังสามารถที่จะหาเงินมาชำระค่าธรรมเนียมศาลได้

สำหรับโจทก์ที่ 2 และ โจทก์ที่ 3 ซึ่งเป็นบุตร และมารดาของโจทก์ที่ 1 ก็ยังสามารถหาเงิน

ค่าธรรมเนียมศาลมาชำระได้ โดยขอความช่วยเหลือจากโจทก์ที่ 1 ดังนั้นโจทก์ที่ 2 และ โจทก์ที่ 3

จึงไม่ใช่เป็นคนยากจนเช่นกัน

2.2 โจทก์ที่ 4 และ โจทก์ที่ 5 ซึ่งเป็นบิดา และมารดาของนายนิพนธ์ พันธุพันธ์ (ผู้ตาย) นั้น

ก็ยังมีทรัพย์สินหลายอย่าง เช่นที่ดินมีโฉนดจำนวนหลายแปลง ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลมหาไชย อำเภอ

ตมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยไม่ติดภาระผูกพันใดๆ อีกทั้งยังมีทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์ที่มี

ค่าหลายรายการที่สามารถขาย และนำเงินมาชำระค่าฤชาธรรมเนียมศาลได้ นอกจากนี้โจทก์ที่ 4

และ โจทก์ที่ 5 ก็ยังมีญาติพี่น้องและบุตรอีกหลายคนที่สามารถช่วยเหลือออกเงินค่าธรรมเนียมศาล

แทนได้อีกด้วย ดังนั้น โจทก์ที่ 4 และ โจทก์ที่ 5 จึงไม่ใช่เป็นคนยากจนแต่อย่างใด

2.3 โจทก์ที่ 6 ทำงานเป็นลูกจ้างในร้านรับซื้อของเก่ากับโจทก์ที่ 1 ส่วน โจทก์ที่ 7 และ

โจทก์ที่ 8 ทำงานเป็นผู้รับจ้างคัดแยกวัสดุอุปกรณ์ในร้านของโจทก์ที่ 1 เช่นกัน โจทก์ที่ 6 โจทก์ที่ 7

และ โจทก์ที่ 8 จึงเป็นผู้ที่ยังมีรายได้เป็นเงินเดือนที่แน่นอน นอกจากนี้ยังมีญาติพี่น้องอีกหลายคน

ที่สามารถให้ความช่วยเหลือหรือให้หยิบยืมเงินค่าธรรมเนียมศาลได้ รวมตลอดถึงยังขอความ

ช่วยเหลือจากโจทก์ที่ 1 ในฐานะเป็นนายจ้างได้อีกด้วย

2.4 โจทก์ที่ 9 โจทก์ที่ 10 ซึ่งเป็นพ่อค้ารับซื้อของเก่า และ โจทก์ที่ 11 ซึ่งเป็นลูกจ้างนั้น ก็ยัง

เป็นคนที่มียรายได้จากการประกอบอาชีพ และยังมีทรัพย์สินภายในบ้านที่พักอาศัยอยู่ที่จะนำไปขาย

เพื่อนำเงินมาชำระค่าธรรมเนียมศาลได้ นอกจากนี้ก็ยังมีญาติพี่น้องที่จะขอหยิบยืมเงินมาวางศาล

ได้อีกด้วย

2.5 โจทก์ที่ 12 เป็นผู้มีฐานะดี มีบ้านเป็นของตนเอง มีที่ดินหลายแปลงและมีบัญชีเงินฝาก

ในธนาคารหลายแห่ง นอกจากนี้ยังทำธุรกิจเปิดร้านเสริมสวยโดยเป็นเจ้าของร้านเอง วันๆหนึ่งมี

ลูกค้าเข้ามาใช้บริการมากและมีรายได้ดี โจทก์ที่ 12 จึงยังมีเงินและทรัพย์สินที่พอจะนำมาชำระ

ค่าธรรมเนียมศาลได้เช่นกัน

ดังนั้น โดยสภาพและฐานะของโจทก์ทั้งสิบสอง ตามที่จำเลยทั้งสี่ได้กราบเรียนศาล

มาข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า โจทก์ทั้งสิบสองจึงมิใช่คนยากจนและยังมีสามารถหาเงินมาชำระค่า

ธรรมเนียมศาลในการยื่นฟ้องและดำเนินคดีในศาลชั้นต้นได้อยู่ คำร้องขอดำเนินคดีอย่างคน

อนาถาของโจทก์ทั้งสิบสองจึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอบที่ศาลจะยกคำร้องนั้นเสีย

ข้อ 3. จำเลยทั้งสี่ขอคัดค้านต่อไปว่า คดีของโจทก์ทั้งสิบสองที่ขอฟ้องและดำเนินคดีอย่าง

คนอนาถานั้น ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องกับจำเลยทั้งสี่ให้รับผิดชอบในคดีนี้ได้ กล่าวคือ โจทก์ทั้งสิบสอง

ได้ฟ้องจำเลยทั้งสี่ให้ร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายรวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน 109,264,360.94 บาท

โดยกล่าวอ้างว่าจำเลยทั้งสี่ได้ร่วมกันทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสอง รายละเอียดปรากฏตามคำฟ้อง

จำเลยทั้งสี่ขอปฏิเสธว่าจำเลยทั้งสี่มิได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสองแต่อย่างใด กล่าวคือ จำเลย

ที่ 1 ได้นำอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสี(ซึ่งมีแท่งตะกั่วบรรจุสารโคบอลต์-60อยู่ภายใน) ซึ่งเป็นของ

จำเลยที่ 1 นั้น ไปตั้งเก็บรักษาไว้ในที่ดินของจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของจำเลยที่ 1 โดย

สถานที่เก็บรักษานั้นเป็นที่ดินที่มีประตูล้อมรั้วรอบขอบชิดทำด้วยสังกะสีตีประกบกับไม้จริงรอบ

บริเวณอาณาเขตทั้งหมด ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความปลอดภัย แต่โจทก์ที่ 9 โจทก์ที่ 10 และ โจทก์

ที่ 11 ได้ร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายโดยได้ทำการทุบทำลายรั้วสังกะสีและบุกรุกเข้าไปใน

ที่ดินของจำเลยที่ 2 โดยมีเจตนาเพื่อที่จะเข้าไปลักทรัพย์ คืออุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสีของจำเลยที่ 1

โดยได้ร่วมกันใช้อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆทำการงัดแงะ แกะ ทุบทำลาย แท่งตะกั่วและหีบเหล็ก

ที่ห่อหุ้มแท่งโคบอลต์-60 เพื่อที่จะลักเอาแท่งตะกั่ว,แท่งโคบอลต์-60,สายไฟที่ห่อหุ้มและอุปกรณ์

ต่างๆไปขายโดยทุจริต

หลังจากที่โจทก์ที่ 9 โจทก์ที่ 10 และ โจทก์ที่ 11 ได้ร่วมกันลักทรัพย์ของจำเลยที่ 1 เสร็จ

แล้ว ก็ได้นำไปขายต่อให้โจทก์ที่ 1 ซึ่ง โจทก์ที่ 1 ก็รับซื้อไว้โดยประมาท เลินเล่อ เพราะหากโจทก์

ที่ 1 ได้ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบเสียก่อนแล้ว โจทก์ที่ 1 ก็จะไม่ยอมรับซื้อไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

อุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสี โคบอลต์-60 นั้นไม่ได้เป็นวัตถุที่มีการซื้อขายกันอยู่โดยทั่วไปเป็นปกติ

อีกทั้งที่บริเวณตัวเครื่องก็จะมีเครื่องหมายของทางราชการติดเตือนไว้ว่าเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่เป็น

อันตรายไว้ด้วย ซึ่งหากโจทก์ที่ 1 ได้ใช้ความระมัดระวังก็จะไม่รับซื้ออย่างแน่นอน และเมื่อ

โจทก์ที่ 1 รับซื้อมาแล้วก็ได้สั่งการให้นายเกษ ทรวงศ์พิพัฒน์ สามี และนายนิพนธ์ พันธุ์จันธุ์

ลูกจ้าง ทำการตัดแยกชิ้นส่วนแท่งตะกั่วและแท่งโคบอลต์-60 ที่อยู่ภายในอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสี

จนเป็นเหตุให้สารกัมมันตรังสีซึ่งอยู่ในแท่งโคบอลต์-60 นั้น แพร่กระจายออกมาอย่างมาก ทำให้

โจทก์ที่ 1 ถึงโจทก์ที่ 12 ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตและร่างกายตามฟ้อง โจทก์ทั้ง

จากข้อความจริงที่จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ได้กราบเรียนมาข้างต้น เห็นได้ว่าความเสียหาย

ต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่โจทก์ทั้งสิบสองทั้งหมดนั้น เป็นผลต่อเนื่องมาจากการกระทำผิดกฎหมายของ

โจทก์ที่ 9 โจทก์ที่ 10 และ โจทก์ที่ 11 ที่ได้ร่วมกันเข้าไปบุกรุกและลักเอาอุปกรณ์ฉายกัมมันตรังสี

ออกมา โดยโจทก์ที่ 1 ก็ได้รับซื้อไว้ด้วยอันเป็นความผิดฐานรับของโจร ดังนั้น โจทก์ที่ 1, ที่ 9, ที่ 10

และที่ 11 จึงไม่ใช่เป็นผู้ได้รับความเสียหายอันจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เพราะตนเอง

เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นเอง และความเสียหายนั้นก็เกิดจากการสั่งการของโจทก์ที่ 1 ที่ให้

ทำการตัดแยกแท่งโคบอลต์-60 นั้นอีกด้วย ความเสียหายต่างๆ ของโจทก์ทั้งสิบสอง จึงไม่ได้เกิด

จากความประมาทเลินเล่อของจำเลยทั้งสี่ จำเลยทั้งสี่จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้

แก่โจทก์ทั้งสิบสองตามฟ้องแต่อย่างใด ดังนั้นคดีของโจทก์ทั้งสิบสองจึงไม่มีมูลที่จะฟ้องร้อง

จำเลยทั้งสี่ให้รับผิดชอบในคดีนี้ได้ ขอบที่ศาลจะยกคำร้องของโจทก์ทั้งสิบสองเสีย

นอกจากนี้สำหรับโจทก์ที่ 12 นั้น หลังจากที่ได้รับผลกระทบจากรังสีโคบอลต์-60 ที่แพร่กระจายออกมานั้นแล้ว ต่อมาก็ได้มีการทำบันทึกตกลงรับเงินค่าเสียหายกับจำเลยที่ 1 โดยไม่คิดใจที่จะฟ้องดำเนินคดีกับจำเลยที่ 1 ทั้งทางแพ่งและทางอาญาต่อไปอีกด้วย รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำคัดค้านหมายเลข 1 ดังนั้น โจทก์ที่ 12 จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสี่ได้อีก และถือว่าคดีของโจทก์ที่ 12 นั้น ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องจำเลยทั้งสี่ให้รับผิดชอบในคดีนี้ได้

ข้อ 4. จำเลยที่ 3 และที่ 4 ขอคัดค้านต่อไปว่า คดีของโจทก์ทั้งสิบสอง ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องให้จำเลยที่ 3 และที่ 4 รับผิดชอบในฐานะส่วนตัวได้ เนื่องจากจำเลยที่ 3 มีฐานะเป็นเพียงกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทจำเลยที่ 1 และบริษัทจำเลยที่ 2 ส่วนจำเลยที่ 4 ก็เป็นเพียงกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทจำเลยที่ 2 เท่านั้น ซึ่งตามกฎหมายเรื่องตัวแทนถือว่าจำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นเพียงผู้แทนของนิติบุคคลเท่านั้น เมื่อจำเลยที่ 3 และที่ 4 ได้บริหารกิจการงานของนิติบุคคลไปตามชอบอำนาจโดยมิได้กระทำการประมาทอันเป็นการส่วนตัวต่อโจทก์ทั้งสิบสอง และไม่ได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นเกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเลย ดังนั้นจำเลยที่ 3 และที่ 4 จึงไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวต่อโจทก์ทั้งสิบสอง นอกจากนี้จำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 4 ก็ไม่ได้มีฐานะเป็นนายจ้าง ตัวการ หรือผู้ว่าจ้างของนิติบุคคลดังกล่าวและก็ไม่ใช่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องงาญกับมันตรงสินนั้นในฐานะส่วนตัวแต่อย่างใด โจทก์ทั้งสิบสองจึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 3 และที่ 4 ให้ร่วมรับผิดชอบในคดีนี้ได้

ดังนั้นเหตุผลที่จำเลยทั้งสี่ได้กราบเรียนต่อศาลมาแล้วข้างต้น โจทก์ทั้งสิบสองจึงไม่ใช่เป็นคน

ยากจน และยังสามารถที่จะนำเงินมาชำระค่าธรรมเนียมศาลในศาลชั้นต้นได้ นอกจากนี้คดีของ

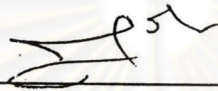
โจทก์ทั้งสิบสองก็ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องให้จำเลยทั้งสี่รับผิดชอบได้อีกด้วย คำร้องขอคำเนิคมคืออย่างคน

อนาถาของโจทก์ทั้งสิบสองจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอศาลที่เคารพได้โปรดมีคำพิพากษาหรือมี

คำสั่งให้ยกคำร้องนั้นด้วย

ควรมีควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ



นายจำเลยที่ 1, ที่ 3

ลงชื่อ

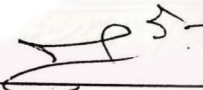


นายจำเลยที่ 2, ที่ 4

คำคัดค้านฉบับนี้ ข้าพเจ้านายสุวัตร อภัยภักดี นายจำเลยที่ 1, ที่ 3 และนายสิทธิชัย หอมศิริวรรณ

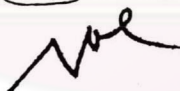
นายจำเลยที่ 2, ที่ 4 เป็นผู้เรียง

ลงชื่อ



ผู้เรียง

ลงชื่อ



ผู้เรียง

คำคัดค้านฉบับนี้ ข้าพเจ้านางสาวพรรณวิภา ทิมวัฒนา เป็นผู้พิมพ์

ลงชื่อ

น. พ. 

ผู้พิมพ์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอ้อยทิพย์ สอดแสง เกิดเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2521 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2542 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยา ภาควิชาวิชาวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2544



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย